
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DZIAŁEK
działek nr 274,286/2,286/4,426/5AM-1 obręb wsi Ujeździec Mały oraz dla
działek nr 17, 18/2 części działek nr 1, 28, 117, 254 AM-1 obręb wsi Ujeździec
Wielki**

**GMINA
TRZEBNICA**

OPRACOWAŁA:
MGR MAREK WOŹNIAK

WROCŁAW 2014 R.

SPIS TREŚCI:

I. ETAP – WSTĘP.....	3
1. PODSTAWA FORMALNO – PRAWNA SPORZĄDZENIA PROGNOZY.....	3
2. CEL, METODA I ZAKRES OPRACOWANIA PROGNOZY.....	3
II. ETAP - ROZPOZNANIE STANU ŚRODOWISKA ORAZ ANALIZA DOKUMENTÓW STRATEGICZNO –PLANISTYCZNYCH.....	3
1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA W POWIECIE I GMINIE TRZEBNICA.....	3
2. OBSZARY I OBIEKTY PRZYRODNICZE OBJĘTE OCHRONĄ PRAWNĄ.....	11
3. WYPOSAŻENIE GMINY W INFRASTRUKTURĘ TECHNICZNĄ.....	19
4. OPIS ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO OBSZARÓW OBJĘTYCH PLANAMI MIEJSCOWYMI.....	20
5. OCENA STANU ISTNIEJĄCEGO ZAGOSPODAROWANIA OBSZARÓW OBJĘTYCH PLANAMI MIEJSCOWYMI.....	24
6. POŻĄDANE DO REALIZACJI KIERUNKI I ZADANIA SPRZYJAJĄCE OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ EKOROZWOJOWI.....	24
III. ETAP - ROZPOZNANIE I ANALIZA PROJEKTÓW PLANÓW MIEJSCOWYCH.....	26
1. ANALIZA UWARUNKOWAŃ ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	26
2. IDENTYFIKACJA WSKAZAŃ W ZAKRESIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO I OCHRONY ŚRODOWISKA ZAPROPONOWANYCH W PLANACH MIEJSCOWYCH	26
2.1 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY.....	26
2.2 IDENTYFIKACJA WSKAZAŃ W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA ZAPROPONOWANYCH W PLANACH MIEJSCOWYCH.....	30
IV. ETAP - OCENA TENDENCJI DO ZMIAN W ŚRODOWISKU PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTÓW PLANÓW MIEJSCOWYCH.....	31
V. ETAP - STRATEGICZNA OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO.....	32
1. OCENA ZGODNOŚCI USTALEŃ PLANÓW MIEJSCOWYCH Z ZAPISAMI DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH.....	32
2. WPŁYW KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO USTALONYCH W PLANACH MIEJSCOWYCH NA ŚRODOWISKO I WARUNKI RÓWNOWAŻENIA ROZWOJU.....	33
2.1 PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE PLANÓW MIEJSCOWYCH NA ŚRODOWISKO.....	36
2.2 ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE	41
2.3 WPŁYW USTALEŃ PLANÓW MIEJSCOWYCH NA OBSZARY NATURA 2000.....	41
VI. ETAP - OGRANICZANIE NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MONITORING.....	41
1. ŚRODKI ZAPOBIEGANIA NEGATYWNYM SKUTKOM REALIZACJI PLANÓW MIEJSCOWYCH , ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE.....	41
2. PROPONOWANE METODY MONITOROWANIA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA REALIZACJI USTALEŃ PLANÓW MIEJSCOWYCH.....	42
VII. STRESZCZENIE.....	44
VIII. MATERIAŁY ARCHIWALNE – LITERATURA.....	45
IX. PRZEPISY PRAWNE.....	46

I. ETAP – WSTĘP

1. PODSTAWA FORMALNO – PRAWNA SPORZĄDZENIA PROGNOZY

- 1) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 poz. 1405);
- 2) Uchwała Nr VI/79/15 Rady Miejskiej w Trzebnicy z dnia 19 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr 274,286/2,286/4,426/5AM-1 obręb wsi Ujeździec Mały oraz dla działek nr 17, 18/2 części działek nr 1, 28, 117, 254 AM-1 obręb wsi Ujeździec Wielki.

2. CEL, METODA I ZAKRES OPRACOWANIA PROGNOZY

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nakłada na gminę obowiązek kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy. Jednym z narzędzi gminnej polityki przestrzennej jest sporządzanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (skrót: mpzp). Dokument ten jest aktem prawa miejscowego, w którym następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie zasad zagospodarowania terenu.

Zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko projekty planów miejscowych wymagają przeprowadzenia procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w ramach której sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko (zwanej dalej prognozą).

Prognozowanie skutków realizacji mpzp jest istotnym etapem planowania przestrzennego, oceniającym wpływ rozwiązań przyjętych w planie miejscowym na stan, zachowanie i ochronę środowiska.

Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko umożliwia wczesną identyfikację zagrożeń dla środowiska związanych z planowanym zagospodarowaniem terenu oraz ustalenie prognozowanego wpływu planowanych rozwiązań przestrzennych na środowisko przyrodnicze, walory krajobrazowe i zrównoważony rozwój oraz zdrowie człowieka. Niniejszą prognozę sporządzono dla mpzp we wsi Ujeździec Wielki i Ujeździec Mały w zakresie uchwały o przystąpieniu.

Zakres prognozy został ustalony na podstawie art. 51 ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

II. ETAP - ROZPOZNANIE STANU ŚRODOWISKA ORAZ ANALIZA DOKUMENTÓW STRATEGICZNO – PLANISTYCZNYCH

1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA W GMINIE

POŁOŻENIE, RZEŻBA TERENU

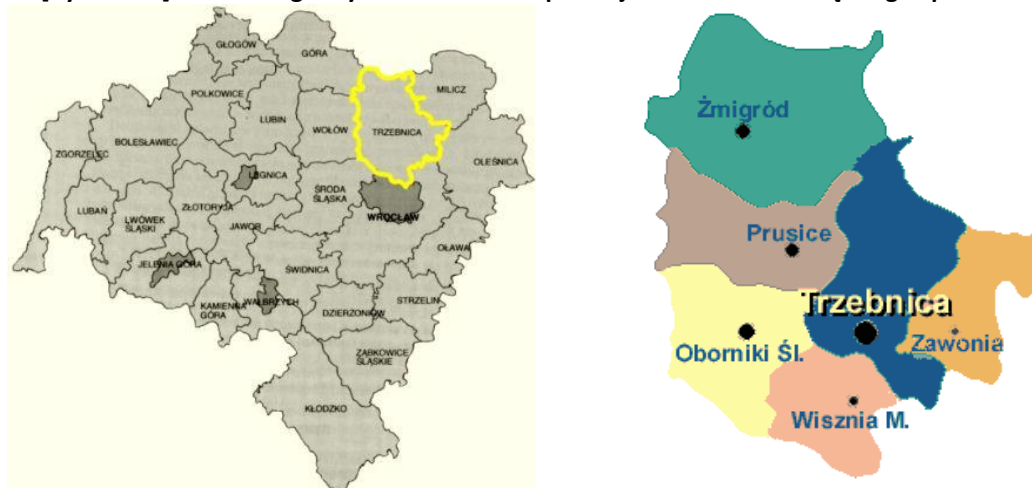
Gmina Trzebnica jest gminą miejsko-wiejską o charakterze rolniczo – sadowniczym. Zajmuje powierzchnię 200,2 km², którą zamieszkuje łącznie około 22 tys. mieszkańców, z czego ok. 12 tys. mieszka w mieście Trzebnica. Gmina leży w odległości ok. 20 km na północ od Wrocławia. Miasto Trzebnica jest miastem powiatowym oraz siedzibą miejsko-gminnego samorządu trzebnickiego, obejmującego miasto i 41 wsi sołeckich. Gmina Trzebnica sąsiaduje z gminami: Długołęka, Milicz, Oborniki Śląskie, Prusice, Wisznia Mała, Zawonia, Żmigród.

Zgodnie z podziałem Polski na jednostki fizyczno-geograficzne (J. Kondracki, 2000), teren gminy Trzebnica leży w pasie Nizin Środkowopolskich, w obrębie dwóch makroregionów, dzielących gminę równoleżnikowo: na południu jest to Wał Trzebnicki (318.4) a na północy Obniżenie Milicko-Głogowskie (318.3). Mezoregionem Wału Trzebnickiego są Wzgórza Trzebnickie (318.44), w obrębie którego został wyznaczony mikroregion Grzbiet Trzebnicki (Walczak, 1970). W obrębie Obniżenia Milicko-Głogowskiego występuje mezoregion Kotlina Żmigrodzka (318.33), który dzieli się na trzy mikroregiony: Równina Czeszowska, Równina Prusicka oraz Kotlina Środkowej Baryczy.

Ukształtowanie pionowe wyraźnie dzieli gminę Trzebnica na część północną, położoną w zasięgu Kotliny Żmigrodzkiej oraz na część południową, położoną w obrębie Wzgórz Trzebnickich.¹ Postępująca i nieunikniona urbanizacja oraz nasilająca się intensyfikacja (w tym chemizacja) rolnictwa powodują, że obecna kondycja przyrodnicza gminy jest coraz mniej stabilna.

Skutkiem postępującej urbanizacji jest coraz silniejsze zainwestowanie miasta Trzebnica oraz rozpraszanie zabudowy w pobliżu miasta Trzebnica, czego nie dostrzega się w miejscowościach oddalonych od miasta. Struktura przestrzenna terenów w pobliżu miasta jest coraz mniej regularna i urbanistycznie atrakcyjna.

[Rysunek 1] Położenie gminy Trzebnica na mapie województwa dolnośląskiego i powiatu

Zgodnie z podziałem Polski na jednostki fizyczno-geograficzne (J. Kondracki, 2000), teren gminy Trzebnica leży w pasie **Nizin Środkowopolskich**, w obrębie dwóch makroregionów, dzielących gminę równoleżnikowo: na południu jest to **Wał Trzebnicki** (318.4) a na północy **Obniżenie Milicko-Głogowskie** (318.3). Mezoregionem Wału Trzebnickiego są **Wzgórza Trzebnickie** (318.44), w obrębie którego został wyznaczony mikroregion **Grzbiet Trzebnicki** (Walczak, 1970). W obrębie Obniżenia Milicko-Głogowskiego występuje mezoregion **Kotlina Żmigrodzka** (318.33), który dzieli się na trzy mikroregiony: **Równina Czeszowska**, **Równina Prusicka** oraz **Kotlina Środkowej Baryczy**. Ukształtowanie pionowe wyraźnie dzieli gminę Trzebnica na część północną, położoną w zasięgu Kotliny Żmigrodzkiej oraz na część południową, położoną w obrębie Wzgórz Trzebnickich.

Rzeźba terenu jest wynikiem działalności lodowca w okresie zlodowacenia środkowopolskiego oraz współczesnych procesów erozyjnych. Najwyższą wysokość osiągają tereny w obrębie Wzgórz Trzebnickich, tu także występują największe spadki, zwłaszcza w przydolinnych partiach stoków (10-20%), bliżej południowej granicy gminy.

Obszar gminy należy do Monokliny Przedśudeckiej, której lite skłony osadowe przykryte są luźnymi osadami kenozoicznymi. W budowie litologicznej dominują luźne osady plejstoceńskie i holocenijskie o zmiennej miąższości.

Region trzebnicki zalicza się do ubogich pod względem występowania zasobów naturalnych, natomiast złoża udokumentowane w większości nie są eksploatowane.

Pod względem wartości użytkowej, gleby w gminie, zwłaszcza w części południowej, stwarzają duże możliwości wykorzystania rolniczego, w tym także rozwoju hodowli. Uprawia się na nich zboża, rzepak, rośliny okopowe oraz warzywa.

GLEBY

Najżyźniejsze gleby, wytworzone na utworach lessowych i pyłowych różnej genezy, występują na zboczach **Wzgórz Trzebnickich**. Są to gleby brunatne właściwe i czarne ziemie, o wysokiej jakości dla rolnictwa, kompleksu pszennego bardzo dobrego i dobrego, najczęściej klas bonitacyjnych II i III,

^{1,4} Na podstawie „Opracowanie ekofizjograficzne gminy Czernica”, Ilona Szarapo, Wrocław 2008.

południowej gminy projektowany jest Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórza Trzebnickie. Na terenie gminy występuje 101 pomników przyrody. Roślinność łąk stanowią: trzęślica modra, śmiatek darniowy, 4 gatunki ostrożeń (warzywny, łąkowy, siwy i błotny), wiązówka błotna. W zbiorowiskach chwastów polnych dominuje miotła zbożowa lub owies głąchy. Ponadto występuje tu: chaber bławatek, ostrożeń polny, rdest powojowy, przetacznik perski, mak polny.

Lasy są jedną z dominujących form użytkowania terenu w powiecie, odgrywają istotną rolę w tworzeniu dobrych warunków środowiskowych, wpływają pozytywnie na rozwój lokalnych ekosystemów oraz są znaczącym składnikiem krajobrazu. Zdecydowana większość obszarów leśnych skoncentrowana jest w północnej i północno-zachodniej części powiatu.

Lasy powiatu trzebnickiego zajmują 25,02 % powierzchni - 26.100 ha (wskaźnik lesistości dla Dolnego Śląska - 28,2 %, dla kraju 28,4 %) i znajdują się na terenie działania Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu (na terenie 4 nadleśnictw - Oborniki Śląskie, Milicz, Oleśnica i Żmigród, lasy prywatne stanowią 2,3 % ogółu gruntów leśnych). Wskaźnik ten plasuje powiat na 16 miejscu w województwie dolnośląskim. Głównie są tu lasy sosnowe z domieszką dębów, brzoź i świerków, natomiast Wzgórza Trzebnickie porastają lasy bukowe z domieszkami jodły lub świerka.

Ze wszystkich gmin powiatu trzebnickiego słabo zalesiona jest gmina Trzebnica (14,22 %), Wisznia Mała (13,23 %) oraz Prusice (19,32 %). Do najbardziej zalesionych możemy zaliczyć: Zawonia (37,88 %), Oborniki Śląskie (34,35 %), Żmigród (29,60 %).

POWIETRZE

Badania jakości powietrza, prowadzone są na Dolnym Śląsku w ramach monitoringu Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska (WIOŚ), i publikowane corocznie w Raportach o stanie środowiska województwa dolnośląskiego. Badania powietrza w gminie Trzebnica są wykonywane w okrojonym zakresie i dotyczą wyłącznie miasta Trzebnica.

Analiza wyników badań prowadzonych w latach 2003, 2005 i 2007 dowodzi, że emisja zanieczyszczeń gazowych - SO₂, NO₂ była wyższa w sezonie grzewczym niż w sezonie pozagrzewczym, niekiedy prawie dwukrotnie, jednak wartości progowe nie zostały przekroczone. Stężenie tlenu węgla, pyłu zawieszonego oraz ozonu nie było badane.

Na podstawie klasyfikacji stref województwa dolnośląskiego w roku 2006 dla powiatu trzebnickiego stwierdzono potrzebę opracowania programów ochrony powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi z uwagi na szacowane ponadnormatywne stężenie ozonu w powietrzu [32].

[Tabela 1] Wyniki pomiarów wskaźnikowych wybranych stężeń [µg/m³] zanieczyszczeń w Trzebnicy przy ul. Wałowej w 2007 r. w odniesieniu do dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu w oparciu o Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. (Dz. U. Nr 47 poz. 281)³

Substancja	Średnia roczna	Średnia w sezonie grzewczym	Średnia poza sezonem grzewczym	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu	% wartości dopuszczalnej
SO ₂	8,7	14,8	2,5	20*	74
NO	15,1	19,6	10,6	40**	38

*poziom dopuszczalny dla roku kalendarzowego i pory zimowej (okres od 01 X do 31 III) – termin osiągnięcia poziomów dopuszczalnych 2003r.

** poziom dopuszczalny dla roku kalendarzowego – termin osiągnięcia poziomów dopuszczalnych 2010r.

WODY POWIERZCHNIOWE, WODY PODZIEMNE

Na terenie gminy Trzebnica w ramach monitoringu prowadzonego przez WIOŚ [32] JAKOŚĆ WODY PODZIEMNEJ badana jest w jednym punkcie sieci badawczej krajowego monitoringu (nr 450). Jest to otwór ujmujący wody piętra czwartorzędowego, położony poza obszarem głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w mieście Trzebnica. Pobrane wody podziemne z tego otworu zaklasyfikowano do III klasy jakości (2003, 2005, 2006, 2007). Zgodnie z klasyfikacją, klasa III oznacza wody o

³ Wg Prognoza oceny oddziaływania na środowisko programu ochrony środowiska dla gminy Trzebnica na lata 2010-2014, z perspektywą na lata 2015-2018, Trzebnica 2010 r.

zadawalającej jakości. Badania wód podziemnych wykazały występowanie nadmiernych ilości żelaza i manganu [32].

Spośród wszystkich cieków przepływających przez gminę Trzebnica, badania JAKOŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH w ramach monitoringu WIOŚ były przeprowadzone wyłącznie w wodach Sąciecznicy. Zarówno w roku 2005, jak i 2006 oraz 2007 wykazano III klasę czystości wody (jakość zadawalająca). Obserwuje się ciągłą poprawę jakości badanych wskaźników w Sąciecznicy. W 2007r. o III klasie czystości zdecydowało wyłącznie stężenie cyjanków, co traktuje się jako wydarzenie incydentalne. Na poprawę jakości wody wpływ ma oddana do eksploatacji oczyszczalnia ścieków w Trzebnicy.

HAŁAS

Hałas komunikacyjny na obszarze powiatu trzebnickiego był poddawany badaniom przez WIOŚ w 2003 i w 2007 r.

Badaniami objęto odcinki dróg w mieście Trzebnica gdzie, oprócz Obornik Śląskich, zanotowano największy ruch komunikacyjny. Z pośród przebadanych 19 odcinków dróg – na 11 wartości dopuszczalne hałasu w pierwszej linii zabudowy zostały przekroczone. Zanotowano nawet bardzo uciążliwy poziom równoważny dźwięku przekraczający 70 dB. Badania powtórzone na tych samych odcinkach dróg w 2007 r. wykazały, że natężenie dźwięku kształtuje się na tym samym poziomie, przy jednoczesnym nieznacznym wzroście natężenia ruchu samochodowego, zarówno osobowego jak i ciężarowego. Największe zagrożenie hałasem stwierdzono na ulicach: Milickiej, Prusickiej, Wrocławskiej i Bochenka.⁴

[Tabela 2] Wyniki pomiaru hałasu na terenie miasta Trzebnica w 2003r. i 2007r.

Lp.	Lokalizacja punktów pomiarowych	Natężenie ruchu pojazdów [poj/h]		Natężenie ruchu pojazdów ciężarowych [poj/h]		L _{Aeq} w odległości 1 m od krawędzi drogi [dB]		L _{Aeq} na linii zabudowy [dB]	
		2003r.	2007r.	2003r.	2007r.	2003r.	2007r.	2003r.	2007r.
1.	ul. Bochenka 18	649	505	50	38	70,6	72,7	70,6	69,2
2.	ul. Daszyńskiego 43	370	301	16	3	70,0	64,9	70,0	61,2
3.	ul. Prusicka 37	425	582	33	89	70,8	73,8	61,5	68,6
4.	ul. Wrocławska 16	475	479	46	23	71,7	73,5	59,8	69,7
5.	ul. Obornicka 16 d	-	173	-	8	-	70,2	-	65,7
6.	ul. Milicka 15	-	671	-	97	-	74,4	-	68,0

Niezwykle istotną informacją w świetle powyższych wyników jest fakt, że w grudniu 2009 r. otworzony został 0,5 km odcinek drogi gminnej – tzw. łącznik pomiędzy ul. Prusicką i Milicką, co wpłynie istotnie na zmniejszenie hałasu w centrum miasta.

Podsumowanie:

Wartości badanych wskaźników potwierdzają ciągły postęp w kierunku uzyskiwania coraz bardziej zadawalających wyników charakteryzujących stan środowiska. Niezbędne są jednak dalsze działania, zwłaszcza w zakresie ochrony wód powierzchniowych oraz ochrony klimatu akustycznego. Zmiany poprawiające jakość środowiska w gminie są wynikiem prowadzonych działań, w szczególności:

- stopniowej regulacji gospodarki ściekowej,
- zmiany czynnika grzewczego w indywidualnych gospodarstwach domowych,
- modernizacji stanu dróg w gminie,
- budowy nowego składowiska odpadów, spełniającego wymagane normy.

⁴ Raport o stanie środowiska województwa dolnośląskiego w 2007r., WIOŚ Wrocław, 2008.

ZANIECZYSZCZENIA

Na terenie gminy Trzebnica przemysł jest słabo rozwinięty. Problem emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłów z dużych zakładów przemysłowych praktycznie nie istnieje. Najbardziej uciążliwe jest niska emisja oraz zanieczyszczenia komunikacyjne, występujące szczególnie w centrum miasta. Ponadto, zanieczyszczenia powietrza migrują z terenów sąsiednich - z LGOM – przenoszone wiatrami zachodnimi, z Wrocławia - przenoszone wiatrami południowymi oraz znad kompleksu elektrowni ciepłych na pograniczu polsko-niemiecko-czeskim.

PRZYRODA

Według geobotanicznego podziału Polski (Matuszkiewicz 1993r.) obszar gminy Trzebnica leży w Dziale Brandenbursko-Wielkopolskim, Krainie Południowo-Łużyckiej, w Podkrajnie Wschodniej.

Roślinność jest bardzo zróżnicowana ze względu na różne sposoby użytkowania terenu w poszczególnych fragmentach gminy. Istotne znaczenie mają tereny leśne, zróżnicowane pod względem siedliskowym oraz pod względem walorów przyrodniczych.

Zachowały się fragmenty następujących naturalnych zespołów roślinnych:

- **śródlądowy bór suchy** *Cladonio-Pinetum*

Siedlisko to występuje tylko w północnej części gminy, na północ od Koniowa, gdzie zajmuje szczytowe partie śródleśnych wydm. Ujęte jest na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (91T0-1)

- **łęg jesionowo-olszowy** *Fraxino-Alnetum*

Siedlisko to występuje na terenie całej gminy, wzdłuż cieków wodnych, najczęściej w postaci wąskich smug. Najlepiej wykształcony jego płat znajduje się pod Droszowem. Ujęte jest na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (91E0-3)

- **podgórski łęg jesionowy** *Carici remotae-Fraxinetum*

Siedlisko występuje w postaci niewielkich enklaw pośród stromych jarów i wąwozów, w południowej części gminy. Zostało ono ujęte na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (91E0-5). Jest ono silnie zagrożone wyginięciem w gminie

- **łęg wiązowo-jesionowy** *Ficario-Ulmetum minoris*

Siedlisko występuje w postaci niewielkich płatów pośród stromych jarów i wąwozów, w południowej części gminy. Siedlisko to ujęte jest na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (91F0-1). Jest ono silnie zagrożone wyginięciem w gminie

- **grąd środkowoeuropejski** *Galio sylvaticii-Carpinetum*

Siedlisko to występuje w rozproszeniu, głównie w południowej, wyżynnej części gminy. Najlepiej wykształcone płaty tego siedliska występują w pobliżu następujących miejscowości: Trzebnica, Malczów, Marcinowo, Taczów Mały, Boleścín i Skarszyn. Zostało ono ujęte na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (9170-1)

- **grąd zboczowy (niżowy las zboczowy klonowo-lipowy)** zbior. *Acer platanoides-Tilia cordata*

Siedlisko to występuje bardzo rzadko w południowej części gminy. Zajmuje najbardziej strome stoki wąwozów i skarp. Najlepiej wykształcone płaty tego siedliska występują w pobliżu Marcinowa, Taczowa Małego i Głuchowa Górnego. Zostało ono ujęte na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (9170-3). Siedlisko zagrożone potencjalnie w gminie (m.in. przez zaśmiecanie i wywóz gruzu)

- **kwaśna buczyna niżowa** *Luzulo pilosae-Fagetum*

Siedlisko to występuje rzadko w południowej, wyżynnej części gminy. Najlepiej wykształcone jego płaty występują w pobliżu następujących miejscowości: Trzebnica, Taczów Mały, Boleścín i Skarszyn. Zostało ono ujęte na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (9110-1). Najlepiej zachowany płat tego siedliska w gminie chroniony jest w rezerwacie przyrody „Las bukowy w Skarszynie”. Pozostałe płaty są potencjalnie zagrożone wyginięciem, ze względu na niewielki areal

- **żyźna buczyna niżowa** *Galio odorati-Fagetum*

Siedlisko to występuje rzadko w południowej, wyżynnej części gminy. Najlepiej wykształcone jego płaty przylegają do południowo-wschodniej części miasta Trzebnicy oraz do południowo-wschodniej części Będkowa. Zostało ono ujęte na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (9130-1). Siedlisko to jest potencjalnie zagrożone wyginięciem w gminie, ze względu na bliskość miasta i związaną z tym

zwiększoną penetrację ludzką

Zróznicowana rzeźba terenu gminy Trzebnica, pomimo stosunkowi niskiego wskaźnika lesistości wynosi ok. 17,4 % (źródło: Plan urządzeniowo – rolny gminy Trzebnica 2008r.) - stwarza warunki do egzystencji wielu rzadkich siedlisk przyrodniczych oraz zagrożonych i chronionych gatunków roślin naczyniowych.

Siedliska

Do najcenniejszych siedlisk należą:

- **murawa szcztlichowa** *Spergulo vernalis-Corynephorretum*

Siedlisko to występuje w rozproszeniu, w północnej części gminy. Zajmuje ono skraje borów sosnowych oraz piaszczyste nieużytki. Najlepiej wykształcone płaty tego siedliska znajdują się pod Koniowem. Siedlisko jest rzadkie w gminie i potencjalnie zagrożone wyginięciem

- **ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe** *Koelerion glaucae*

Siedlisko to występuje w południowej części gminy, na obszarze Wzgórz Trzebnickich. Zajmuje ono strome, silnie nasłonecznione szczyty wzgórz lub części południowych stoków, a także przydrożne skarpy. Najlepiej zachowane płaty tego siedliska można odnaleźć w pobliżu następujących miejscowości: Bolescin, Głuchów Górny, Kobylice, Malczów, Marcinowo, Piersno, Taczów Mały, Trzebnica, Węgrzynów. Jest to jedno z najcenniejszych siedlisk przyrodniczych, jakie zachowało się w gminie Trzebnica. Zostało ono ujęte na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000, jako siedlisko priorytetowe (*6120). Jest ono potencjalnie zagrożone wyginięciem w gminie, ze względu na występowanie na małych powierzchniach, jak i zanikanie ekstensywnej gospodarki pastwiskowej, która dawniej utrzymywała to siedlisko

- **łąka ostrożeniowo-rdestowa** *Cirsio-Polygonetum*

Siedlisko to występuje w rozproszeniu na obszarze całej gminy, częściej w północnej jej części, gdzie zajmuje wiele dolin cieków. Najlepiej zachowane płaty tego siedliska można odnaleźć w pobliżu Koniowa, Ligoty i Droszowa. Jest ono potencjalnie zagrożone wyginięciem w gminie, ze względu na zanikanie gospodarki łąkarskiej

- **niżowe łąki świeże użytkowane ekstensywnie** *Arrhenatherion elatioris*

Siedlisko to występuje w rozproszeniu na obszarze całej gminy, najczęściej w postaci niezbyt dużych płatów. Zostało ono ujęte na europejskiej liście siedlisk NATURA 2000 (6510). Jest ono potencjalnie zagrożone wyginięciem w gminie, ze względu na zanikanie gospodarki łąkarskiej

- **czyżnie** *Rubio fruticosi-Prunetum spinosae*

To mające postać krzewiastych zarośli siedlisko występuje w rozproszeniu, głównie w południowej, wyżynnej części gminy. Ma ono postać niewielkich pasów leżących najczęściej w krajobrazie rolniczym lub na skrajach łąk. Siedlisko potencjalnie zagrożone wyginięciem w gminie (intensyfikacja rolnictwa, np. komasacja gruntów, chemizacja).

Główne istniejące źródła niekorzystnego oddziaływania na jakość środowiska na terenie gminy Trzebnica to⁵:

- duże natężenie drogowego ruchu lokalnego, przy nakładaniu się ruchu tranzytowego w kierunku Poznania i Oleśnicy;
- niska emisja;
- nieuregulowana gospodarka ściekowa na wsiach;
- zanieczyszczone wody opadowe, spływające z terenów zainwestowanych (głównie miasto Trzebnica);
- chemizacja rolnictwa;
- utrata gleb wysokiej jakości;
- dzikie wysypiska śmieci;
- stepowienie gruntów rolnych i leśnych.

Zagrożenia:

- uciążliwości akustyczne i aerosanitarne, zagrożenie zanieczyszczenia powierzchni ziemi, wód powierzchniowych i gleb metalami ciężkimi, olejami mineralnymi, benzo(a)pirenem czy substancjami ropopochodnymi obszarów, pozostających w oddziaływaniu dróg (ok. 50m pas terenu wzdłuż drogi). Trzebnica leży na trasie transportu substancji chemicznych, które są utylizowane w Brzegu Dolnym, co stwarza dodatkowe zagrożenie w przypadku awarii, wypadku pojazdu i in.
- pogorszenie jakości wód powierzchniowych i podziemnych;
- infiltracja odcieków wysypiskowych w głąb ziemi i zanieczyszczenie gleb oraz wód podziemnych, zwłaszcza na terenach, na których brak izolacji warstw wodonośnych od podłoża (obszar Kotliny Żmigrodzkiej).
- trwałe i nieodwracalne zniszczenie gleb i powierzchni rolnych w wyniku coraz częstszego przeznaczania na cele nierolnicze terenów, na których występują wysokiej jakości gleby;
- zmiany biotopoklimatyczne, obserwowane szczególnie mocno w okresie jesienno – zimowym, w wyniku emisji tlenków węgla, dwutlenku siarki, dwutlenku węgla, pyłów i in. podczas stosowania do ogrzewania wysokoemisyjnych produktów energetycznych;
- niekorzystne zmiany w jakości środowiska wodnego i glebowego oraz ujemnie oddziaływanie na walory krajobrazowe w związku z nielegalną eksploatacją piasku.

2. OBSZARY I OBIEKTY PRZYRODNICZE OBJETE OCHRONĄ PRAWNĄ

Obszary prawnie chronione

- Rezerwat przyrody „**Las Bukowy w Skarszynie**”
- Park Krajobrazowy „**Dolina Baryczy**” – fragment w północnej części gminy Trzebnica
- Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 „**Ostoja nad Baryczą**” PLH020041
- Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 „**Skoroszowskie Łąki**” PLH020093
- **8 użytków ekologicznych** na gruntach leśnych Nadleśnictwa Żmigród (powołanych na podstawie Uchwał Rady Miasta i Gminy Trzebnica Nr IX/88/99 z dnia 30.09.1999 oraz Nr XXI/210/2000 z dnia 26.10.2000.
- **101 pomników przyrody.**

Rezerwat przyrody - Las Bukowy w Skarszynie stanowi leśną enklawę wśród gruntów rolnych i obszarów zabudowanych. Zajmuje powierzchnię 23,7 ha. Rosną tu ponad stuletnie okazy buka zwyczajnego, dębu bezszypułkowego, grabu, lipy oraz rzadkie gatunki roślin zielnych. Został powołany na podstawie Zarządzenia Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z 15.12.1980r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1981r. Nr 30, poz. 171). Znalazł się także w wykazie rezerwatów występujących na terenie województwa dolnośląskiego (Zarządzenie Wojewody Dolnośląskiego z dnia 28 grudnia 2001r. w sprawie ogłoszenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998r. na terenie województwa dolnośląskiego).

Celem ochrony jest zachowanie fragmentu naturalnego lasu bukowego z interesującymi oraz rzadkimi roślinami zielnymi.

Sposób postępowania i ochrony obszarów objętych ochroną konserwatorską określają przepisy Ustawy o ochronie przyrody. Dodatkowo, w ww. Zarządzeniu MLiPD zostały określony zakazy, jakich należy przestrzegać na obszarach uznanych za rezerwat przyrody. Oto niektóre z nich:

- 1) zabrania się wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych;
- 2) zabrania się zmiany stosunków wodnych naruszających w sposób istotny warunki ekologiczne;
- 3) zabrania się niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin;
- 4) zabrania się zanieczyszczania wody i terenu oraz zakłócania ciszy;
- 5) zabrania się niszczenia drzew i innych roślin;
- 6) zabrania się polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków;

- 7) zabrania się wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.

Park Krajobrazowy „Dolina Baryczy” ma rangę ogólnopolską i europejską. Obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzowania tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju. Zajmuje powierzchnię 87 040 ha. Na terenie województwa dolnośląskiego Park obejmuje obszar o powierzchni 70.040 ha w granicach gmin: Cieszków, Krośnice i Milicz w powiecie milickim; Prusice, **Trzebnica** i Żmigród w powiecie trzebnickim i Twardogóra w powiecie oleśnickim. Tylko niewielka część Parku zachodzi na północną część obszaru gminy Trzebnica (zgodnie z załącznikiem graficznym). Na obszarze Parku występują na jego terenie liczne stawy i rozlewiska Baryczy, łągi olchowe, dąbrowy, buczyny i bory sosnowe. Jest miejscem gniazdowania ptaków. Występują tu objęte ochroną gatunki roślin, płazów, ryb i ssaków.

Park Krajobrazowy został powołany na podstawie rozporządzenia Wojewody Kaliskiego i Wojewody Wrocławskiego z dnia 3.06.1996 r., z późniejszymi zmianami w roku 2000 i 2007 (Rozporządzenie Wojewody Dolnośląskiego z dnia 28 marca 2007 r. w sprawie Parku Krajobrazowego „Dolina Baryczy”, dla terenu Parku leżącego w granicach województwa dolnośląskiego; Dz. Urz. z 2007 r. Nr 88, poz. 1012).

Rozporządzenie Wojewody Dolnośląskiego z dnia 28 marca 2007 r. ustala szczególny cel ochrony Parku: zachowanie doliny rzeki Baryczy wraz z łąkami, starorzeczami i terenami podmokłymi oraz zachowanie stawów i innych zbiorników wodnych, będących siedliskami chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

W celu zachowania i ochrony wartości przyrodniczych, historycznych, kulturowych i krajobrazowych na terenie Parku wprowadzono m.in. zakaz:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 z późn. zm.);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpożarowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych (nie dotyczy zadrzewień rosnących na gruntach określonych w ewidencji gruntów jako użytki rolne);
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej lub rybackiej;
- 6) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior, i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 7) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych.

Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 „Ostoja nad Baryczą” PLH020041

Obszar ważny dla zachowania bioróżnorodności (14 typów siedlisk z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 15 gatunków z Załącznika II). Dobrze wykształcone i zachowane zbiorowiska leśne:

największy kompleks łągów jesionowo-olsowych w południowo-zachodniej Polsce, łągi dębowo-wiązowe-jesionowe oraz starodrzewia grądowe i buczynowe. Okresowo odkrywane dno stawów stanowi bardzo cenne siedlisko dla roślinności Isoeto-Nanojuncetea wraz z zagrożonymi w Polsce gatunkami roślin. Również ważne są zbiorowiska podmokłych łąk, muraw napiaskowych, torfowisk przejściowych i nitrofilnych ziołorośli okrajkowych. Na podkreślenie zasługuje bogata ichtiofauna z kozą złotawą *Sabanejewia aurata* (jedno z nielicznych w Polsce stanowisk). Ponadto Dolina Baryczy jest jednym z najcenniejszych obszarów ornitologicznych w Polsce. Ostoja ptasia o randze europejskiej E54.

Zagrożenia: Intensyfikacja lub zaniechanie użytkowania stawów. Deficyt wody w zlewni Baryczy spowodowany eksploatacją zasobów wodnych. Zanieczyszczenie wody. Epidemie wśród ryb hodowlanych, Zanik okresowych zalewów. Zalesianie i sukcesja roślinności na otwartych terenach (szczególnie na pastwiskach i na łąkach). Intensyfikacja rolnictwa. Zwiększenie aktualnego pozyskania drewna w starodrzewiach. Spadek liczby ostoi nietoperzy, niepokojenie nietoperzy na zimowiskach. Zanik populacji mały skójkowatych, co powoduje brak możliwości rozrodu różanki. Regulacje i renowacje cieków wodnych. Likwidacja śródpolnych zadrzewień. Uwaga: Wykonywanie koniecznych prac z zakresu ochrony przeciwpowodziowej dotyczy różnych fragmentów doliny rzecznej i powinno się odbywać z uwzględnieniem wymogów ochrony siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, których ochrona jest celem utworzenia obszaru Natura 2000.

Typy SIEDLISK wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG

3130 Brzegi lub osuszane dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Littorelletea, Isoeto-Nanojuncetea 0,11

3150 Starorzeczca i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympeheion, Potamion 0,05

3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranunculion fluitantis* 0,06

6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*) 0,09

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*) 0,08

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) 0,01

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) 1,45

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*) 0,13

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk 0,02

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*) 1,34

9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*) 0,10

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) 2,25

91E0 Łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion*) 2,05

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*) 1,29

SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

1308 *Barbastella barbastellus*

1324 *Myotis myotis*

1337 *Castor fiber*

1355 *Lutra lutra*

PŁAZY i GADY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

1166 *Triturus cristatus*

1188 *Bombina bombina*

RYBY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

1124 *Gobio albipinnatus*

1134 *Rhodeus sericeus amarus*

1145 *Misgurnus fossilis*

1146 *Sabanejewia aurata*

1149 *Cobitis taenia*

BEZKRĘGOWCE wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

1060 *Lycaena dispar*

1083 *Lucanus cervus*

1084 *Osmoderma eremita*

1088 *Cerambyx cerdo*

Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 „Skoroszowskie Łąki” PLH020093

Obszar może mieć istotne znaczenie dla przetrwania czerwończyka nieparka (*Lycaena dispar*) na Dolnym Śląsku. Obejmuje jedno z niewielu stanowisk tego gatunku we wschodniej części województwa potwierdzone po 2000 roku. Poza tym może mieć kluczowe znaczenie dla ochrony jednego z ostatnich stanowisk modraszków telejusa i *nausitousa* oraz ostatniego znanego (w latach 1996-2006) stanowiska przeplatki aurinii w zlewni rzeki Baryczy. Obszar chroni rzadkie już na Nizinie Śląskiej zespoły ekstensywnych łąk wilgotnych (świeżych, kaczeńcowych i trzęślicowych) z krwiściągiem lekarskim *Sanguisorba officinalis* rośliną żywicielską gąsienic obu wymienionych modraszków oraz czarcikęsem łąkowym *Succisa pratensis*, gatunkiem żywicielskim dla przeplatki aurinii. Dodatkowo wartość ostoju podwyższa obecność chronionych storczyków i innych roślin wskaźnikowych dla tego typu łąk. Obszar jest zagrożony przez zmianę sposobu użytkowania (zaoranie pod uprawy kukurydzy lub wierzby), przez meliorację oraz zmiany w stosunkach wodnych w dolinie Jesionki i Lipniaka spowodowane budową stawów prywatnych. Ze względu na sąsiedztwo miasta i wiosek, występuje też zagrożenie skażenia ściekami i nawozami, składowania odpadów, jak też wypalania traw na wiosnę. Istotnym problemem jest też zarastanie łąk przez brzozę, trzcinę, ekspansywne trawy, nawłóć kanadyjską i wrotycz. Zwiększa się presja miejscowej ludności poprzez zabudowę i ruch weekendowy.

Typy SIEDLISK wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG

2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi 0,10

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion) 6,90

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris) 6,40

BEZKRĘGOWCE wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

1059 *Maculinea teleius*

1060 *Lycaena dispar*

1061 *Maculinea nausithous*

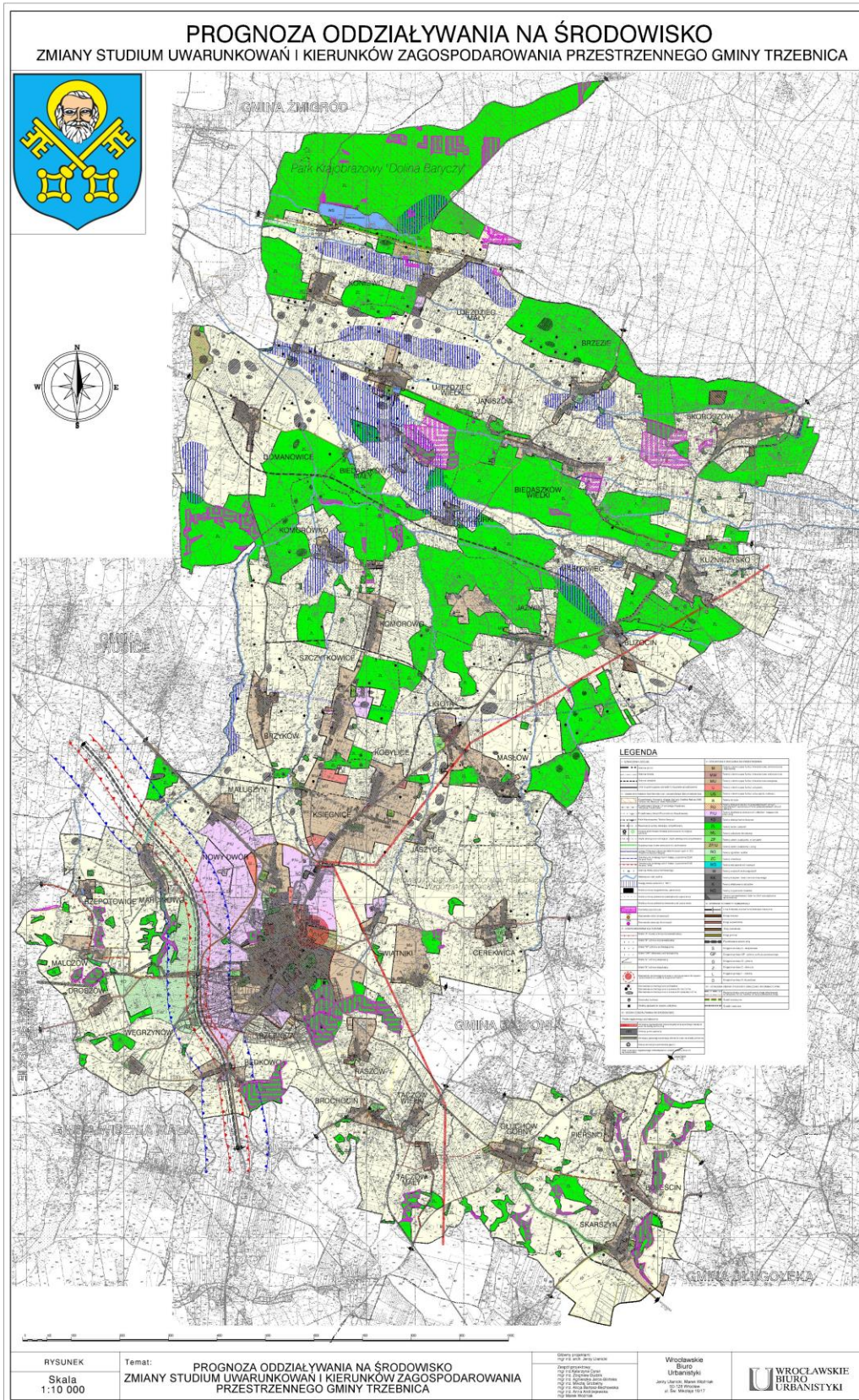
1065 *Euphydryas aurinia*

Poniżej na rysunku 3 przedstawiono poglądowo lokalizację siedlisk przyrodniczych i stanowisk roślin, zwierząt i grzybów chronionych⁶.

[Rysunek 3] Siedliska przyrodnicze i stanowiska chronionych roślin, zwierząt i grzybów w gminie Trzebnica⁷

⁶ Na podstawie opracowania prognozy oddziaływania na środowisko zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica.

⁷ Siedliska przyrodnicze oznaczone różową obwódka, zakreskowane, stanowiska roślin chronionych oznaczone pomarańczową kropką, stanowiska chronionych zwierząt oznaczone różową kropką.

Pomniki przyrody

Na obszarze gminy Trzebnica występują 101 pomników przyrody. Poniżej w tabeli zamieszczono spis pomników przyrody występujących na obszarach objętych opracowaniem 3 planów miejscowych dla obrębów: Cerekwica, Jaszyce i Jażwiny.

[Tabela 3] Pomniki przyrody w obrębach: Cerekwica, Jaszyce i Jażwiny

Lp.	Opis pomnika przyrody	Opis lokalizacji/ Nr działki	Obwód na wysokości 1,3 m [cm], pień, korona - opis	Obowiązująca podstawa prawna
Cerekwica				
1	Miłorząb dwuklapkowy (<i>Ginkgo biloba</i>)	Na obrzeżach parku wiejskiego, w pobliżu grupy zabytkowych cisów, dz. nr 271/4	240 m, Żywozielona korona, pień rozgałęzia się na trzy duże konary, z których jeden jest w połowie odłamany.	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
2	Grupa 10 drzew - Cis pospolity (<i>Taxus baccata</i>)	Na obrzeżach parku wiejskiego, w kierunku Trzebnicy, dz. nr 271/4	110 m, 94 m, 81 m, 128 m, 109 m, 125 m, 110 m, 104 m, 80 m, 150 m	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
3	Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>).	W drugiej części parku, przy boisku do piłki siatkowej, niedaleko kościoła, dz. nr 271/2	395 m, Liczne guzy na pniu, liczne suche gałęzie.	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
4	Platan klonolistny (<i>Platanus acerifolia</i>)	W parku wiejskim, przy ścieżce, obok cisa o obwodzie 132 cm, na skraju wąwozu, dz. nr 271/2	373 m, Od strony ścieżki do wysokości ok. 20 m pień bez konarów, liczne suche gałęzie, pień zdrowy.	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
5	Jesion wyniosły (<i>Fraxinus excelsior</i>)	W parku wiejskim, na zakręcie wąwozu, dz. nr 271/2	318 m, Na wysokości 5m widoczny duży otwór po odłamanej konarze, drzewo o nierównym pniu, słabo rozwiniętej koronie, przygłuszonej przez inne drzewa.	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
6	Platan klonolistny (<i>Platanus acerifolia</i>).	Obrzeża parku wiejskiego, na otwartej przestrzeni, obok zabudowań SKR, dz. nr 270/5	315 m, Na wysokości 3 m, od strony budynków SKR duża rana po odłamanej konarze (początki próchnicy), rozbudowana korona.	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
7	Jesion wyniosły (<i>Fraxinus excelsior</i>).	W parku wiejskim, przy ścieżce, na skarpie wąwozu, dz. nr 271/2	330 m, Na wysokości 7 m rozwidła się na dwa duże konary. Na pniu widoczne dwie listwy mrozowe,	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29

			korona niesymetrycznie rozwinięta, od strony wąwozu odłamany jeden konar	czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
8	Klon jawor (<i>Acer pseudoplatanus</i>).	W parku wiejskim, w pobliżu boiska oraz rowu (wąwozu), dz. nr 271/2	353 m, Na wysokości 4 m rozgałęzia się na dwa duże konary tworzące koronę, nieliczne suche gałęzie, pień zdrowy	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
9	Grupa 3 drzew - Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>)	W parku wiejskim, przy boisku do piłki nożnej, od strony zabudowań, dz. nr 271/2	360 m, 436 m, 445 m, pień zdrowy, na wysokości 7 m odcięty jeden konar, nieliczne suche gałęzie, słabo rozwinięta korona – drzewo rośnie w dużym zagęszczeniu) i 445 cm (pień zdrowy, rozwidła się na wysokości 8 m na trzy konary	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
10	Jesion wyniosły (<i>Fraxinus excelsior</i>).	W wąwozie, przy dawnym cieku wodnym, naprzeciw umieszczony jest granitowy słup graniczny, park wiejski, dz. nr 271/2	337 m, Na wysokości 3 m rozwidła się na dwa konary, które do wysokości 15 m nie są ugałęzione,	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
11	Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>).	W parku wiejskim, przy boisku sportowym, dz. nr 271/2	630 m, Korona rozłożysta, nieliczne suche gałęzie, na wysokości 3 m odcięte 3 duże konary, pień o silnym wypróchnieniu.	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
12	Jesion wyniosły (<i>Fraxinus excelsior</i>).	W drugiej części parku wiejskiego, bliżej kościoła, dz. nr 271/2	354 m, Na wysokości 15 m odłamane cztery konary, na których widoczne są wypróchnienia. na pniu widoczna listwa mrozowa, słabo rozwinięta korona,	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
13	Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>).	W parku wiejskim, przy boisku do piłki siatkowej, dz. nr 271/2	510 m, Na wysokości 6 m pień rozwidła się na sześć konarów,, które tworzą dużą, rozłożystą koronę, na pniu widoczne początki wypróchnienia.	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
Jaszyce				
14	Grupa czterech drzew - Platan klonolistny (<i>Platanus acerifolia</i>)	Przy drodze z Księginic do Jaszyca, dz. nr 141	422– pień zdrowy, nieliczne suche gałęzie; 500 cm – pień od strony łąki posiada duże zarastające wypróchnienie po odłamanym konarze;	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za

			407 cm – pień zdrowy, korona o pełnym ulistnieniu; 485 cm - od strony Jaszyc widoczne duże wypróchnienie tworzące komin.	pomnik przyrody.
15	Lipa drobnolistna (<i>Tilia cordata</i>)	Przy drodze gminnej, niedaleko przystanku autobusowego PKS, dz. nr 141	413 m, Pień zdrowy, na wysokości 5 m rozgałęzia się na dwa duże konary, korona dobrze rozwinięta	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
16	Gledicja trójcierniowa (<i>Gleditschia triacanthos</i>)	Przy drodze gminnej, obok prywatnej posesji, na końcu miejscowości, niedaleko boiska sportowego, dz. nr 141	290 m, Od strony drogi niewielki otwór w korze pnia, korona rozłożysta, równomiernie rozwinięta.	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
17	Platan klonolistny (<i>Platanus acerifolia</i>)	usytuowany na prywatnej posesji (EKO-MAR), dz. nr 48/3	660 m, Regularna szeroka korona, nieliczne suche gałęzie, bardzo niski pień rozgałęziający się na liczne konary, w środkowej części korony widoczne niewielkie rozluźnienie	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
18	Buk zwyczajny (<i>Fagus sylvatica</i>)	Na prywatnej posesji, w pobliżu ogrodzenia przylegającego do drogi asfaltowej prowadzącej do niegdysiejszego składowiska odpadów, Dz. nr 30	448 m, Pień zdrowy, poskręcany, liczne suche gałęzie, korona nierównomiernie rozwinięta	Uchwała nr XI/85/95 Rady Miasta i Gminy Trzebnica z dnia 29 czerwca 1995r. w sprawie uznania za pomnik przyrody.
Jaźwiny				
19	brak			

Na dwóch obszarach objętych planami miejscowymi występują pomniki przyrody - Cerekwica 13 obiektów w parku wiejskim oraz Jaszyc 8 obiektów.

Na obszarach objętych planami miejscowymi nie występują obszary prawnie chronione z mocy ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 (Dz. U. z 2009r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.)

Flora i fauna

Na podstawie obserwacji przeprowadzonych w 2004 r. na terenie gminy przez przedstawicieli Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Przyrody „pro Natura” Grzegorza Bobrowicza i Krzysztofa Koniecznego ustalono listę zagrożonych, rzadkich i chronionych gatunków roślin naczyniowych. Znalazły się na niej między innymi: buławnik czerwony, czyściec prosty, fiołek przedziwny, jaskier kaszubski, karmnik bezpłatkowy, podejźrzon marunowy. Szczegółową inwentaryzację flory zawiera „Waloryzacja przyrodnicza gminy Trzebnica” (Grzegorz Bobrowicz, Krzysztof Konieczny; Wrocław 2004r.).

Na obszarze gminy stwierdzono występowanie następujących rzadkich i chronionych gatunków zwierząt: kraśnik karyncki, mieniak strużnik, siwoszek błękitny, biegacz pomarszczony, tęcznik liszkarz, pachnica, pstrąg potokowy, kumak niziny, rzekotka drzewna, błotniak stawowy, derkacz, dudek, gągoł, sóweczka, zimorodek, borowiec wielki, nocek Natterera. Szczegółową inwentaryzację flory zawiera „Waloryzacja przyrodnicza gminy Trzebnica” (Grzegorz Bobrowicz, Krzysztof Konieczny; Wrocław 2004r.).

3. WYPOSAŻENIE GMINY W INFRASTRUKTURĘ TECHNICZNĄ

Zaopatrzenie w wodę

Wszystkie miejscowości znajdujące się na terenie gminy są w pełni zwodociągowane. Dla ujęć wód podziemnych zostały wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej i pośredniej – zewnętrzne i wewnętrzne.

Na terenie stref ochrony bezpośredniej należy zapewnić:

- wykorzystanie terenu wyłącznie do celów związanych z eksploatacją ujęcia wody,
- odprowadzenie wód opadowych w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody,
- zagospodarowanie terenu zielenią,
- ograniczenie do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.

W strefie ochrony pośredniej wewnętrznej obowiązują zakazy i ograniczenia:

- odprowadzania ścieków do ziemi i rolniczego wykorzystania ścieków,
- ograniczenie stosowania nawozów sztucznych oraz środków ochrony roślin,
- lokalizowania cmentarzy oraz grzebania zwłok zwierzęcych,
- urządzania parkingów, obozowisk i mycia pojazdów.

W strefie ochrony pośredniej zewnętrznej zakazuje się:

- lokalizowania wysypisk i wylewisk odpadów komunalnych i przemysłowych,
- lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych i innych substancji
- chemicznych oraz rurociągów do ich transportu.

Gospodarka ściekowa

Miasto Trzebnica posiada system kanalizacji ogólnospławnej przejmującej zarówno wody opadowe jak i ścieki sanitarne. Oddana do użytku w 1998 roku oczyszczalnia ścieków zlokalizowana jest w północnej części miasta przy ulicy Milickiej. Jest to oczyszczalnia mechaniczno – biologiczna ze wspomaganiami chemicznymi dla usuwania fosforu oraz odwodnieniem i higienizacją osadów. Projektowana przepustowość oczyszczalni wynosi 6000m³/d. Na oczyszczalnię ścieków dopływają również ścieki sanitarne pochodzące ze wsi Księginice. Decyzją Wojewody Wrocławskiego nr OŚ.I.6210/11/96 z 26 kwietnia 1996 roku udzielone zostało pozwolenie wodno-prawne, z terminem ważności do 31 grudnia 2015 r., na eksploatację miejskiej mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków oraz na odprowadzanie do potoku Polska Woda ścieków bytowo-gospodarczych po uprzednim oczyszczeniu biologicznym w procesie beztlenowo – tlenowym.

Pozostałe miejscowości znajdujące się w obrębie gminy Trzebnica nie posiadają systemowych urządzeń do odprowadzania i oczyszczania ścieków. W poszczególnych wsiach istnieją jedynie odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzającej wody opadowe do cieków powierzchniowych i rowów melioracyjnych. Najczęściej stosowanymi urządzeniami do usuwania ścieków bytowo – gospodarczych są bezodpływowe osadniki gnilne okresowo opróżniane (o różnym stopniu technicznym i różnych warunkach eksploatacyjnych) oraz osadniki wykonane jako doły chłonne. Na terenie oczyszczalni ścieków zlokalizowany jest punkt zlewny fekali, do którego dowożone są taborem wozów asenizacyjnych ścieki z terenu gminy. Na terenie gminy występują ponadto małe przydomowe oczyszczalnie ścieków. Oczyszczalnie te, zwykle z wymiennym wkładem, budowane są z inicjatywy właścicieli posesji i spełniają swoją rolę tylko w przypadku prawidłowej ich eksploatacji.

W Studium przewiduje się:

- rozbudowę sieci kanalizacyjnej na terenach planowanej zabudowy w obrębie miejscowości wyposażonych w kanalizację,
- budowę sieci kanalizacyjnych na obszarach wsi nie posiadających kanalizacji,
- modernizację sieci kanalizacyjnej na obszarze miasta,
- modernizację lub rozbudowę, stosownie do potrzeb, istniejących przepompowni ścieków,
- budowę nowych przepompowni ścieków wraz z kanałami tłocznymi i kolektorami doprowadzającymi,
- modernizację i rozbudowę istniejącej w mieście oczyszczalni ścieków do parametrów gwarantujących przyjęcie zwiększonej ilości ścieków,
- budowę grupowych i lokalnych oczyszczalni ścieków, uporządkowanie gospodarki wodami deszczowymi, w tym:
- retencjonowanie wód deszczowych (w tym na terenach zieleni).

Gospodarka odpadami

Na terenie gminy Trzebnica funkcjonuje, oddane do eksploatacji 12 maja 2008 r., gminne składowisko odpadów komunalnych, zlokalizowane w północnej części gminy, w obrębie wsi Marcinowo. Uruchomienie składowiska wraz z infrastrukturą służącą do segregacji odpadów spowodowało rozwiązanie problemu gospodarki odpadami w mieście i gminie Trzebnica, a także wyeliminowanie problemów gminy związanych z wymogami dyrektyw Unii Europejskiej. Na składowisku gromadzone są odpady inne niż niebezpieczne oraz odpady niebezpieczne. Przy zaplanowanej ilości deponowanych odpadów przyjęto, że czas eksploatacji składowiska wyniesie 20 lat.

Do dnia 31 grudnia 2007 r. funkcjonowało składowisko odpadów w Jaszycach. Aktualnie prowadzona jest jego rekultywacja, zgodnie z opracowaną „Dokumentacją określającą techniczne warunki zamknięcia składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Jaszycy”. Na terenie gminy prowadzona jest od września 2001 roku selektywna zbiórka odpadów w systemie kontenerowym.

Zaopatrzenie w energię ciepłą

Gmina Trzebnica posiada system gospodarki ciepłej rozproszony, oparty na lokalnym wytwarzaniu energii ciepłej. Na terenie miasta Trzebnica znajdują się lokalne kotłownie opalane gazem, olejem opałowym i paliwem stałym (węgiel, koks). Do produkcji energii ciepłej wykorzystywana jest też energia elektryczna.

W Studium przewiduje się utrzymanie istniejącego na obszarze gminy systemu zaopatrzenia w ciepło z zaleceniem modernizacji i wymiany urządzeń grzewczych na urządzenia o wysokiej sprawności grzewczej i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń. Szczególnie należy dążyć do likwidacji lub modernizacji uciążliwych lokalnych kotłowni, opalanych paliwami stałymi, poprzez zamianę nośnika energii na paliwo nie powodujące zanieczyszczenia atmosferycznego. Zakłada się realizację lokalnych źródeł ciepła na paliwo gazowe lub płynne oraz wykorzystanie energii elektrycznej i odnawialnych źródeł energii do celów grzewczych. Dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń lokalnych systemów zaopatrzenia w ciepło na terenach przeznaczonych pod zabudowę, pod warunkiem nienaruszania innych ustaleń, ustaleń szczególnie warunków ochrony wartości kulturowych i krajobrazowych oraz normatywów środowiskowych w zakresie zanieczyszczenia powietrza.

4. OPIS ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO OBSZARÓW OBJĘTYCH PLANAMI MIEJSCOWYMI

Na obszarach objętych analizowanymi planami miejscowymi występują tereny łąkowe i kompleksy leśne. W Cerekwicy i Jaszycach – niewielkie, w Jażwinach duże kompleksy leśne istniejące i planowane pod zalesienie. Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza obszarów objętych planami miejscowymi wykazała, że obszary te należą do terenów o małej lub średniej wartości pod względem

faunistycznym. Występują tu przede wszystkim gatunki pospolite, o szerokich możliwościach przystosowawczych.

Siedliska przyrodnicze podlegające ochronie

Na obszarze obrębu CEREKWICA występują bezpośrednio siedliska przyrodnicze:

Bezpośrednio na terenie:

siedliska 9170 - Grąd środkowoeuropejski (*Galio-Carpinetum*) na terenie lasu ZL2 i ZL4

oraz zlokalizowane w odległości:

ok. 1032 m – siedlisko 9170 Grąd środkowoeuropejski (*Galio-Carpinetum*)

ok. 1664 m - siedlisko 6510 - Niżowe i górskie świeże łąki użytkowe ekstensywnie

Na obszarze obrębu JAŻWINY nie występują bezpośrednio siedliska przyrodnicze:

Zlokalizowane w odległości:

ok. 338 m - siedlisko 91E0 - łągi wierzbowe topolowe olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy erodliskowe);

ok. 473 m i 1224 m – siedlisko 6510 - Niżowe i górskie świeże łąki użytkowe ekstensywnie

ok. 1324 m - 6410 - Zmienne wilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

Na obszarze obrębu JAŻWINY nie występują bezpośrednio stanowiska zwierząt chronionych:

Zlokalizowane w odległości:

ok. 1200 m i 1198 m – 1084 Pachnica dębowa - *Osmoderma eremita* (SCOPOLI, 1763),

ok. 2330 m – 1166 Traszka grzebieniasta - *Triturus cristatus* (Laurenti, 1768),

Na obszarze obrębu JASZYCE nie występują bezpośrednio siedliska przyrodnicze:

Zlokalizowane w odległości:

ok. 2575 m - siedlisko 6510 - Niżowe i górskie świeże łąki użytkowe ekstensywnie

ok. 880 m i 3087 m - siedlisko 9170 - Grąd środkowoeuropejski (*Galio-Carpinetum*)

Na obszarach obrębu Jażwiny i Jaszyce nie stwierdzono występowania siedlisk przyrodniczych objętych ochroną. Dwa siedliska występują na obszarze obrębu Cerekwica.

Lasy i bory

9170-1 - Grad środkowoeuropejski (*Galio-Carpinetum*)

Lasy dębowo-grabowe nizin Środkowoeuropejskich. Według pierwotnej definicji jednostka ta obejmowała tylko grady tzw. środkowoeuropejskie, należące do zespołu Galio-Carpinetum, jednak w związku z akcesją do Unii Europejskiej 10 nowych krajów rozciągnięta została także na podobne lasy dębowo-grabowe i lipowo-dębowe Europy Środkowo-Wschodniej i Wschodniej. Wielogatunkowe lasy liściaste, stanowiące w Europie Środkowej i Środkowo-Wschodniej zonalną roślinność leśna siedlisk żyznych i dominujący potencjalnie typ roślinności. Wielogatunkowy drzewostan mogą budować niemal wszystkie występujące na danym terenie gatunki drzew liściastych, na ziemiach polskich praktycznie stałym elementem jest jednak obecność graba, a w zdecydowanej większości płatów także dębu. Grady zajmują szerokie spektrum gleb, od gleb rdzawych, przez gleby płowe, brunatne, czarne ziemie leśne, aż po gleby opadowo-glejowe. Również substrat glebowy jest bardzo urozmaicony – od piasków, w wyjątkowych przypadkach nawet wydmy, po ciężkie gliny i iły. W

klasyfikacji siedlisk leśnych ten typ ekosystemu występuje na siedliskach LMśw, LMw, Lśw, Lw, a także na analogicznych siedliskach wyżynnych.

91E0 - Łęgi wierzbowe topolowe olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy erodliskowe)

Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje nadrzeczne lasy: olszynki olszy szarej, olszowe, jesionowe, wierzby białej i kruchej oraz topoli białej i czarnej. Występują one w całej Polsce, przy czym miejscami są reprezentowane przez rozmaite podtypy. Wymienione lasy wykształcają się na glebach zalewanych wodami rzecznyymi, o wysokim poziomie wód gruntowych, głównie klasyfikowanych jako pobagienne lub napływowe aluwialne. Zgodnie z definicją należy tu kilka istotnie różniących się podtypów drzewostanów, a mianowicie od jesionowo-olszowych na obszarach źródlisk i związanych z nimi cieków, przez olszowe w dolinach szybko płynących rzek, olszyny nad wolno płynącymi strumieniami, górskie olszynki olszy szarej, po nadbrzeżne lasy wierzbowe i topolowe nad dużymi rzekami.

Definicja ta niemal dokładnie obejmuje:

- Lasy łęgowe z klasy *Quercu-Fagetea*, rzędu *Fagetalia sylvaticae*, związku *Alno-Ulmion* i podzwiązku *Alnenion glutinoso-incanae* (ale nie podzwiązku *Ulmion minoris*, gdyż umieszczone w nim drzewostany stanowią odrębną jednostkę 91F0).
- Lasy łęgowe z klasy *Salicetea purpureae*, rzędu *Salicetalia purpureae*, związku *Salicion albae*.

Włączono tu także nizinne lasy olszowe obszarów źródliskowych, chociaż z syntaksonomicznego punktu widzenia nie stanowią jednolitej grupy, a niektóre ich postaci powinny być klasyfikowane jako fitocenony z klasy *Alnetea glutinosae*, ze względu na przewagę w nich gatunków olsowych nad lasowymi z *Quercu-Fagetea*. Niezależnie od systematycznego ujęcia, ekologiczne związki tych ekosystemów z płynącą wodą i dolinami rzecznyymi uprawniają do takiego rozwiązania.

Murawy, łąki, ziołorośla, wrzosowiska, zarośla

6410 - Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

Bogate w gatunki, wilgotne lub okresowo suche łąki z udziałem trzęślicy modrej *Molinia caerulea*, rozwijające się na glebach organogenicznych i mineralnych, od silnie zakwaszonych do zasadowych i o zmiennym poziomie wody gruntowej. Łąki te są zróżnicowane florystycznie i należą do najcenniejszych półnaturalnych zbiorowisk Polski i Europy Środkowej, mających ważne znaczenie w zachowaniu bioróżnorodności. Szczególnie cenne są zbiorowiska rozwijające się na siedliskach węglanowych o odczynie obojętnym do zasadowego. Siedlisko przyrodnicze - zmiennowilgotne łąki trzęślicowe – jest jedną z najbardziej zróżnicowanych półnaturalnych formacji łąkowych powstających na skutek ekstensywnej gospodarki człowieka. Łąki te wyróżniają się wielogatunkową strukturą i swoistą fenologią rozwoju, a ich amplituda ekologiczna jest bardzo szeroka. Powstają zarówno na podłożach zasobnych, jak i mezotroficznym oraz oligotroficznym, wilgotnym i świeżym. Specyficzna cecha siedliska jest zmienny poziom wody gruntowej w ciągu roku, stanowiący zasadniczy element różnicujący i decydujący o wykształceniu się swoistej roślinności. Fizjonomicznie łąki trzęślicowe odznaczają się stałym udziałem trzęślicy modrej *Molinia caerulea*, która ma jednak małą wartość diagnostyczną. Najwierniejsze i zarazem najlepsze gatunki reprezentatywne dla tego typu biotopu to: kosaciec syberyjski *Iris sibirica*, goryczka waskolistna *Gentiana pneumonanthe*, mieczyk dachowkowaty *Gladiolus imbricatus*, goździk pyszny *Dianthus superbus*, nasięźrał pospolity *Ophioglossum vulgatum*, przytulia północna *Galium boreale*, okrzyń łąkowy *Laserpitium prutenicum*, czarcik łąkowy *Succisa pratensis*, sierpik barwierski *Serratula tinctoria*, oman wierzbolistny *Inula salicina*, bukwica zwyczajna *Betonica officinalis*, olszewnik kminkolistny *Selinum carvifolia* i koniopłoch łąkowy *Silaum silaus*. Rozwój łąk trzęślicowych bywa najczęściej efektem melioracji torfowisk przejściowych lub niskich. Osuszenie tych siedlisk spowodowało wymuszenie w okresie wegetacyjnym znacznych ruchów pionowych wody w glebie. Zmienność poziomu zwierciadła wody gruntowej, która utrzymuje się wysoko wiosną i jesienią, a opada nisko lub bardzo nisko w pełni lata, daje możliwość koegzystencji wielu gatunkom roślin, często o skrajnie różnych wymaganiach siedliskowych, charakterystycznych dla omawianego siedliska przyrodniczego. Innym ważnym

czynnikiem wpływającym na wykształcenie się łąk trzęślicowych było ekstensywne ich użytkowanie. Sianokosy rozpoczynano zwykle jesienią i wykonywano bardzo rzadko, nawet co kilka (np. 3.5) lat; prawdopodobnie wówczas, gdy nastąpiły niedobory siana z innych, cenniejszych powierzchni łąkowych. Zebrane mało wartościowe siano służyło głównie jako ściółka. Taki sposób gospodarki, przy jednoczesnym braku lub jedynie sporadycznym nawożeniu, wpłynęła na wykształcenie swoistego rytmu sezonowego tych łąk, a ich bogactwo gatunkowe wynika prawdopodobnie z przejściowego charakteru roślinności, która poprzez sporadyczne koszenie utrzymywano w pewnym etapie sukcesji. Siedliska zmiennowilgotne, choć dość pospolite i występujące na przeważającej powierzchni kraju, rzadko stanowią miejsce aktualnego występowania łąk trzęślicowych, ponieważ od dawna je zagospodarowywano i zamieniano na cenniejsze gospodarczo użytki zielone.

6510 - Niżowe i górskie świeże łąki użytkowe ekstensywne

Antropogeniczne, niżowe i górskie, wysokoproduktywne, bogate florystycznie łąki świeże, użytkowane kośnie. Niżowe i górskie antropogeniczne zbiorowiska użytków zielonych na żyznych, świeżych (niezbyt wilgotnych i niesuchych) glebach mineralnych bez śladów zabagnienia Cechuje je udział takich traw, jak rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, kupkówka pospolita *Dactylis glomerata*, stokłosa miękka *Bromus hordoraceus*. W runie znaczny udział mają wysokie byliny z rodziny baldaszkowatych (*Apiaceae*), wśród których są: marchew zwyczajna *Daucus carota*, barszcz zwyczajny *Heracleum sphondylium*, pasternak zwyczajny *Pastinaca sativa*, biedrzyca wielka *Pimpinella major*. Niższą warstwę tworzą rośliny dwuliścienne o barwnych kwiatach, takie jak: dzwonek rozpierzchły *Campanula patula*, koniczyna łąkowa *Trifolium pratense*, komonica pospolita *Lotus corniculatus*, skalnica ziarenkowata *Saxifraga granulata*. Siedliska te powstały w wyniku wycięcia lasów liściastych i zagospodarowania tych terenów jako łąki kośne. Koszone są zwykle dwa razy w roku oraz umiarkowanie nawożone. Najczęściej występują poza dolinami rzecznyymi. Nieraz spotyka się je w dolinach, ale wówczas porastają gleby odwadniane lub znajdują się poza zasięgiem wylewów rzeki. Płaty łąk świeżych wykształcają się zarówno na powierzchniach płaskich, jak i nachylonych, przy różnych ekspozycjach. Porastają żyzne, świeże gleby brunatne lub mady o odczynie zasadowym lub słabo kwaśnym. łąki świeże w dolinach rzek mogą porastać gleby organiczne. Poziom wody gruntowej waha się, ale nigdy nie dochodzi do samej powierzchni. Jedynie płaty leżące w dolinach rzecznych mogą być sporadycznie zalewane przez wody powodziowe.

Planowane zagospodarowanie przestrzenne nie ingeruje w występujące chronione siedliska przyrodnicze. Na obszarach obrębów objętych planem nie stwierdzono występowania siedlisk przyrodniczych objętych ochroną. Stanowiska roślin, zwierząt i grzybów chronionych nie znajdują się bezpośrednio w obrębach objętych planami miejscowymi.

Na obszarze objętym analizowanym planem miejscowym występują stanowiska archeologiczne o nr AZP 22/111 oraz AZP18/52 ujęte w ewidencji zabytków stanowisk archeologicznych.

Planowane zagospodarowanie przestrzenne sprzyja ochronie dziedzictwa kulturowego.

5. OCENA STANU ISTNIEJĄCEGO ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW OBJĘTYCH PLANAMI MIEJSCOWYMI

Obszar opracowania ma charakter – usługowo - rolniczy. Teren jest użytkowany rolniczo.

Przez obszar miasta i gminy Trzebnica przebiega wiele bardzo ważnych szlaków komunikacyjnych o znaczeniu krajowym i międzynarodowym. Z punktu widzenia połączeń regionalnych i międzynarodowych położenie komunikacyjne gminy jest bardzo korzystne. Przez obszary opracowania przebiega droga lokalna.

Na drogach gminnych, przebiegających przez obszary opracowania, ze względu na niewielkie natężenie ruchu, poziom hałasu przekracza ustawowych norm.

6. POŻĄDANE DO REALIZACJI KIERUNKI I ZADANIA SPRZYJAJĄCE OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ EKOROZWOJOWI

Na podstawie przeprowadzonej analizy uwarunkowań przyrodniczych i stanu środowiska w gminie Trzebnica zostały przedstawione wytyczne prośrodowiskowe, które w kolejnych latach powinny być w gminie realizowane, w celu poprawy warunków zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska [Tabela 3]. Wytyczne te są zgodne z dokumentami wyższego rzędu oraz odpowiadają na rzeczywiste problemy gminy, zidentyfikowane podczas analizy stanu środowiska na obszarach objętych analizowanymi planami miejscowymi.

Poniżej, w podziale na poszczególne komponenty środowiska zostały przedstawione pożądane i planowane kierunki i zadania, które w kolejnych latach powinny być realizowane w celu poprawy warunków zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska. Wymienione niżej działania należy traktować priorytetowo, co oznacza również, iż powinny być uwzględnione przy opracowaniu planów miejscowych poddawanych ocenie oddziaływania na środowisko oraz, w dalszej kolejności, w innych dokumentach planistycznych i strategicznych.

[Tabela 4] Priorytetowe, pożądane działania sprzyjające ochronie środowiska i zrównoważonemu rozwojowi

<p>W zakresie ochrony powierzchni ziemi i gleb</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ racjonalna gospodarka rolna, w tym: <ul style="list-style-type: none"> optymalizacja nawożenia i stosowania środków ochrony roślin, ▪ ochrona przed erozją, w tym: <ul style="list-style-type: none"> - ograniczanie pozostawiania gleby w stanie nie pokrytym roślinnością - ochrona i uzupełnianie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, - regulacja stosunków wodnych na terenach rolniczych poprzez stosowanie melioracji. ▪ utrzymanie dotychczasowego charakteru wąwozów lessowych. ▪ coraz skuteczniejsza segregacja odpadów i ich recykling
<p>W zakresie ochrony przyrody i krajobrazu</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ objęcie ochroną konserwatorską proponowanych obszarów przyrodniczych: projektowanego rezerwatu przyrody „Wąwozy Włóknicy”, użytków ekologicznych i Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego „Buczyna Trzebnicka” ▪ ograniczenie procesu fragmentacji środowiska, zachowanie i odnowa korytarzy ekologicznych, w tym: <ul style="list-style-type: none"> - odtwarzanie zniszczonych korytarzy ekologicznych - wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień ▪ zwiększenie lesistości i poprawa gospodarki leśnej – stosowanie wyłącznie do nasadzeń gatunków rodzimych, dostosowanych do panujących warunków ▪ utrzymanie i kontrola zakazu wypalania traw i ściernisk
<p>W zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ dalsze prace nad kompleksowym uzbrojeniem terenów zabudowanych w kanalizację. Kanalizacja wsi i budowa oczyszczalni ścieków są zadaniami najważniejszymi z punktu widzenia ochrony środowiska w gminie Trzebnica; ▪ likwidacja miejsc nielegalnego zrzutu ścieków do wód lub do ziemi ▪ efektywne zabezpieczenie wód powierzchniowych i podziemnych przed spływami zanieczyszczeń poprzez ustanowienie, weryfikowanie i wykonanie stref ochronnych (np. nasadzenia roślinności ochronnej). ▪ współpraca z sąsiednimi gminami w zakresie gospodarki ściekowej. ▪ budowanie świadomości ekologicznej mieszkańców, zwłaszcza na obszarach wiejskich. ▪ monitorowanie jakości wód w miejscach zrzutów ścieków oczyszczonych do odbiornika
<p>W zakresie ochrony powietrza</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ograniczenie niskiej emisji poprzez: <ul style="list-style-type: none"> - modernizację źródeł ciepła - stopniowa wymiana czynnika grzewczego na proekologiczny w gospodarstwach domowych - stopniowe zwiększanie wykorzystania odnawialnych źródeł energii ▪ ograniczanie emisji zanieczyszczeń z zakładów przemysłowych poprzez: <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzanie do zakładów nowoczesnych technologii odznaczających się mniejszą emisją do środowiska, ▪ ograniczenie oddziaływania zanieczyszczeń ze źródeł komunikacyjnych poprzez: <ul style="list-style-type: none"> - modernizację i rozbudowę istniejącej infrastruktury drogowej - budowę obejść miejscowości na drogach głównych - krajowej i wojewódzkiej - stosowanie naturalnych barier wzdłuż drogi (zadrzewienia)
<p>W zakresie ochrony przed hałasem</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ modernizacja dróg istniejących, ▪ budowa obwodnic miejscowości na drogach głównych ▪ rozbudowa sieci tras rowerowych ▪ ograniczenie hałasu na terenach zamieszkałych poprzez nasadzenia pasów zwartej zieleni w pobliżu ciągów komunikacyjnych. ▪ ograniczenie ruchu ciężkiego na drogach przechodzących przez tereny zwartej zabudowy mieszkaniowej ▪ kontrola klimatu akustycznego panującego w miejscach przeznaczonych na rekreację

III. ETAP - ROZPOZNANIE I ANALIZA PROJEKTÓW PLANÓW MIEJSCOWYCH

1. ANALIZA UWARUNKOWAŃ ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

W dokumencie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica, zostały zawarte uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, które stanowią wytyczne do formułowania ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

[Tabela 5] Ocena uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego z punktu widzenia sprzyjania i ograniczania możliwości ochrony środowiska i rozwoju zrównoważonego

UWARUNKOWANIA SPRZYJAJĄCE OCHRONIE ŚRODOWISKA I ZRÓWNOWAŻONEMU ROZWOJOWI	UWARUNKOWANIA NIESPRZYJAJĄCE OCHRONIE ŚRODOWISKA I ZRÓWNOWAŻONEMU ROZWOJOWI
Wynikające ze stanu środowiska przyrodniczego	
<ul style="list-style-type: none"> Przeważająca powierzchnia gminy pokryta jest glebami niskich klas bonitacyjnych (V, VI), a część wysokich klas bonitacyjnych (III-IV) Średni stopień pokrycia powierzchni przez lasy, zadrzewienia i zakrzaczenia śródpolne Występowanie obszarów cennych przyrodniczo, objętych ochroną: <ul style="list-style-type: none"> Rezerwat przyrody „Las Bukowy w Skarszynie” Park Krajobrazowy „Dolina Baryczy” Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 „Ostoja nad Baryczą” PLH020041 Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 „Skoroszowskie Łąki” PLH020093 8 użytków ekologicznych 102 pomniki przyrody 	<ul style="list-style-type: none"> Stan aerosanitarny powietrza narażony na zanieczyszczenia ze źródeł liniowych (drogi) oraz punktowych (indywidualne paleniska).
Wynikające z rozwoju systemu osadniczego oraz infrastruktury technicznej	
<ul style="list-style-type: none"> Skoncentrowane jednostki urbanistyczne o wiejskim charakterze; Brak źródeł oddziaływania przemysłowego. 	<ul style="list-style-type: none"> Zdecydowany procent mieszkańców korzystających z wysokoemisyjnych źródeł ciepła (niska emisja).

2. IDENTYFIKACJA WSKAZAŃ W ZAKRESIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO I OCHRONY ŚRODOWISKA ZAPROPONOWANYCH W PLANACH MIEJSCOWYCH

2.1 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY

Projekt miejscowego planów zagospodarowania przestrzennego objęta niniejszą Prognozą, opracowano w granicach określonych uchwałą Rady Miejskiej w Trzebnicy Nr VI/79/15 z dnia 19 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr 274,286/2,286/4,426/5AM-1 obręb wsi Ujeździec Mały oraz dla działek nr 17, 18/2 części działek nr 1, 28, 117, 254 AM-1 obręb wsi Ujeździec Wielki.

Tereny planowane pod zainwestowanie są lokalizowane w sąsiedztwie istniejących dróg. Ocenia się pozytywnie wskazany kierunek zagospodarowania i **nie proponuje się w tym przypadku rozwiązań alternatywnych.**

Zawartość i główne cele projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa lokalne warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy i urządzania terenu, zasady rozwoju i funkcjonowania układu komunikacyjnego, rozwoju infrastruktury technicznej oraz szczególne zasady zagospodarowania, wynikające z potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego.

[Tabela 6] Charakterystyka funkcji jednostki urbanistycznej w projekcie mpzp

OBRĘB CEREKWICA

Symbol wg rysunku planu	Przeznaczenie terenu
P/U	Tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, zabudowy usługowej

Wprowadzenie funkcji o tym samym charakterze, spowoduje niekorzystne zmiany w krajobrazie, ale nie będzie miało niekorzystnego wpływu na istniejące formy ochrony przyrody.

2.2 IDENTYFIKACJA WSKAZAŃ W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA ZAPROPONOWANYCH W PLANACH MIEJSCOWYCH

W Studium gminy Trzebnica wprowadzono priorytetowe ustalenia, które odnoszą się do konieczności ochrony środowiska i zapewnienia zrównoważonego rozwoju.

Naczelną zasadą korzystania z zasobów środowiska jest zasada zrównoważonego rozwoju. Głównym celem władz samorządowych na terenie gminy Trzebnicy winno stać się niedopuszczanie do działalności inwestycyjnej degradującej środowisko oraz podjęcie działań zmierzających do eliminacji lub ograniczania istniejących zagrożeń w środowisku.

ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW

▪ **Ochrona zasobów wodnych poprzez:**

- likwidację niekontrolowanych odprowadzeń nieoczyszczonych ścieków do cieków i do ziemi,
- budowę sieci kanalizacji sanitarnej na terenach zwodociągowanych,
- modernizację oczyszczalni ścieków w Trzebnicy w celu dostosowania jej do norm UE,
- modernizację stacji uzdatniania wody,
- rozbudowę istniejących systemów zaopatrzenia w wodę,
- tworzenie roślinnych stref buforowych wokół zbiorników wodnych, cieków i rowów melioracyjnych.

▪ **Ochrona powierzchni Ziemi poprzez:**

- rolnicze zagospodarowania gleb w sposób, który odpowiada w pełni ich przyrodniczym walorom,
- rekultywację wyeksploatowanych składowisk odpadów oraz „dzikich” wysypisk śmieci.

▪ **Ochrona powietrza poprzez:**

- ograniczenie emisji zanieczyszczeń powietrza z transportu i ruchu ulicznego,
- ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza z procesów energetycznego spalania paliw z palenisk domowych poprzez:
 - termoizolację, (tj. ocieplenie, doszczelnienie lub wymianę okien i drzwi),
 - zmianę systemu ogrzewania z węglowego na gazowe, elektryczne lub olejowe,
 - wykorzystanie alternatywnych źródeł energii takich jak: energia pochodząca z biomasy, energia słoneczna, pompy ciepłe itp.,
 - ekonomicznie uzasadnioną rozbudowę sieci ciepłowniczej w połączeniu z likwidacją źródeł niskiej emisji oraz modernizację nieefektywnych systemów grzewczych.

▪ **Ochrona przed hałasem poprzez:**

- poprawę nawierzchni dróg,

- ograniczenie wjazdu transportu ciężkiego do strefy śródmiejskiej,
- budowę obejść drogowych dla miejscowości szczególnie narażonych na uciążliwości komunikacyjne,
- dążenie do wprowadzania ekranów naturalnych lub sztucznych, głównie w miejscach, gdzie zabudowa mieszkaniowa lub obiekty podlegające szczególnej ochronie znajdują się w obrębie stref uciążliwości dróg.

ZASADY OCHRONY PRZYRODY

Priorytetowe cele w zakresie ochrony przyrody dla miasta i gminy Trzebnica to:

- ochrona przed degradacją cennych przyrodniczo obszarów i obiektów,
- objęcie różnorodnymi formami ochrony przyrody wartościowych ze względu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów,
- utworzenie użytków ekologicznych na terenie gminy,
- powiększanie liczby zwierząt i roślin objętych ochroną,
- ochronę ekosystemów rzecznych i łąkowych,
- zalesianie użytków rolnych najniższych klas,
- powstrzymanie procesu zarastania i degradacji trwałych użytków zielonych w północnej części gminy przez wprowadzenie na tym obszarze ekstensywnej produkcji bydła,
- rozwój zagospodarowania turystycznego w harmonii z przyrodą,
- tworzenie ścieżek dydaktyczno-turystycznych popularyzujących lokalną przyrodę,
- wytyczanie nowych tras i szlaków turystycznych, w tym szlaków dostosowanych dla osób niepełnosprawnych.

W projektach planów miejscowych, zgodnie z obowiązującym Studium, w zakresie zasad ochrony środowiska wprowadzono następujące ustalenia:

W zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska i przyrody:

- 1) działalność przedsięwzięć lokalizowanych na terenie nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

Ocenia się, że projekt analizowanego planu miejscowego zostały opracowane kompleksowo i zawierają najistotniejsze rozwiązania z zakresu ochrony przed możliwym pogorszeniem jakości środowiska wodnego, akustycznego, przyrodniczego oraz jakości powietrza i gleby. Wyżej wyszczególnione ustalenia, które ocenia się korzystnie z punktu widzenia ochrony środowiska, a jego realizacja jest niezbędna w związku z planowanym zagospodarowaniem przestrzennym.

IV. ETAP - OCENA TENDENCJI DO ZMIAN W ŚRODOWISKU PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

W przypadku opcji niezrealizowania planu miejscowego, zmiany w środowisku będą miały charakter i natężenie zbliżone do tych, jakie miały miejsce dotychczas.

V. ETAP - STRATEGICZNA OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1. OCENA ZGODNOŚCI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO Z ZAPISAMI DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH

Analizę zgodności ustaleń planów miejscowych z wytycznymi dokumentów, określających politykę ekologiczną na szczeblach międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym oparto na poniższych opracowaniach:

- 1) Program Działań na Rzecz Środowiska (wyznacza zadania polityki ekologicznej UE) [2002].;
- 2) Program ochrony środowiska dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2008-2015, Wrocław 2008;

- 3) Program ochrony środowiska powiatu trzebnickiego;
- 4) Polityka ekologiczna Polski na lata 2009-2012, z perspektywą do 2016 r.;
- 5) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica uchwalony Uchwałą Nr XLV/513/14 Rady Miejskiej w Trzebnicy z dnia 15 kwietnia 2014 r.;
- 6) Plan rozwoju lokalnego gminy Trzebnica.

„Plan rozwoju lokalnego gminy Trzebnica” został sporządzony po czterech latach od uchwalenia „Strategii rozwoju miasta i gminy Trzebnica”, w związku z czym jest on zaktualizowany i rozszerzony o nowe inwestycje.

Zadania programowe ustalone w dokumencie „Program ochrony środowiska powiatu trzebnickiego” stanowią zestawienie szczegółowych działań, które w perspektywie krótko i długookresowej mają przyczynić się do poprawy warunków życia mieszkańców, ochrony środowiska oraz poprawy warunków zrównoważonego rozwoju. Kierunki i działania przedstawione w dokumentach: „Program ochrony środowiska gminy Trzebnica” oraz „Plan gospodarki odpadami gminy Trzebnica” opierają się i rozwijają dokument wykonany dla powiatu.

Szczegółowa analiza projektów planów miejscowych pod kątem zgodności ich ustaleń dotyczących ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju z kierunkami polityki przestrzennej „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego” oraz zadaniami strategicznymi „Strategii rozwoju” i „Planu rozwoju gminy Trzebnica” oraz planowanymi działaniami określonymi w „Programie ochrony środowiska gminy Trzebnica” wykazała, że w przeważającej części, taka zgodność występuje. Dotyczy ona szczególnie kierunków działań z zakresu poprawy jakości wód i powietrza oraz uregulowania gospodarki odpadami.

Poniżej znalazły się te zidentyfikowane działania, zapisane w wyżej wymienionych dokumentach, które z uwagi na ich szczególne znaczenie dla ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, powinny być uwzględnione w planach miejscowych.

[Tabela 7] Kierunki polityki przestrzennej, z uwagi na swoją istotę, powinny zostać zawarte w projektach planów miejscowych

Komponent środowiska	Wytyczne	Uwagi
Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Dolnośląskiego		
w zakresie ochrony wód powierzchniowych	Ograniczenie negatywnego wpływu nawożenia mineralnego i organicznego oraz środków ochrony roślin na stan czystości wód. Zwiększenie retencji wód poprzez rozbudowę systemu małej retencji na obszarze całego województwa.	Rolnictwo jest bardzo istotnym źródłem niekorzystnych oddziaływań na środowisko, zwłaszcza wodne.
w zakresie ochrony wód podziemnych	Objęcie wysoką i najwyższą ochroną obszarów zasilania zbiornika GZWP Nr 303 Pradolina Barycz-Głogów.	
w zakresie ochrony zasobów glebowych	Przeznaczanie na cele inwestycyjne gruntów niższej jakości, nie rozpraszanie zabudowy.	W centralnej części gminy, w rejonie miasta Trzebnicy zauważa się tendencję do rozpraszania zabudowy i gwałtownej suburbanizacji.
w zakresie ochrony zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych	Zmniejszanie uciążliwości barier ekologicznych (komunikacyjnych, gospodarczych, urbanistycznych i innych) uniemożliwiających lub utrudniających rozwój i swobodne przemieszczanie się gatunków roślin i zwierząt	
W zakresie	Możliwość wprowadzenia funkcji uzdrowiskowej	Bardzo ważny cel przyszłościowy –

turystyki i wycieczek	w mieście Trzebnica	odbudowanie potencjału uzdrowiskowego Trzebnicy
Program ochrony środowiska gminy		
W zakresie ochrony powierzchni ziemi i gleb	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Racjonalna gospodarka rolna, w tym: <ul style="list-style-type: none"> - optymalizacja nawożenia i stosowania środków ochrony roślin, - utrzymanie dotychczasowego charakteru wąwozów lessowych. ▪ Rekultywacja obszarów nielegalnej eksploatacji surowców mineralnych 	
W zakresie ochrony przyrody i krajobrazu	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ograniczenie procesu fragmentacji środowiska, zachowanie i odnowa korytarzy ekologicznych, w tym: <ul style="list-style-type: none"> - odtwarzanie zniszczonych korytarzy ekologicznych 	

Naczelną zasadą przyjętą w Programie ochrony środowiska dla województwa dolnośląskiego jest zasada zrównoważonego rozwoju, umożliwiająca harmonijny rozwój gospodarczy i społeczny wraz z ochroną walorów środowiskowych. Oznacza ona taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym w celu równoważenia szans dostępu do środowiska poszczególnych społeczeństw lub ich obywateli – zarówno współczesnego, jak i przyszłych pokoleń – następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych.

Ocenia się, że zapisy ustaleń projektu planu miejscowego z zakresu ochrony środowiska wykazały zgodność z dokumentami programowymi w zakresie działań dotyczących poprawy jakości wód i powietrza oraz uregulowania gospodarki odpadami i ściekami.

2. WPŁYW KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO USTALONYCH W PLANIE MIEJSCOWYM NA ŚRODOWISKO I WARUNKI RÓWNOWAŻENIA ROZWOJU

Prognoza oddziaływania na środowisko identyfikuje źródła korzystnego i niekorzystnego oddziaływania planowanych jednostek zagospodarowania przestrzennego na poszczególne komponenty środowiska oraz prognozuje skutki, jakie dla środowiska przyniesie realizacja planowanych rozwiązań przestrzennych. Zarówno zasięg negatywnego oddziaływania zagospodarowania terenu, jak i rodzaj oraz intensywność możliwych do wystąpienia w środowisku skutków w znacznej mierze zależą od miejsca lokalizacji danej funkcji oraz przyjętych rozwiązań minimalizujących oddziaływanie. Sposób i intensywność negatywnego oddziaływania na środowisko będzie odmienne w czasie realizacji inwestycji oraz podczas jej funkcjonowania.

Uciążliwości występować będą w miejscach, gdzie realizacja zapisów planów miejscowych wymaga przeprowadzenia inwestycji budowlanych. W trakcie trwania budowy nastąpi wzrost stężenia zanieczyszczeń w powietrzu, szczególnie pyłów (podczas przemieszczania mas ziemi) oraz gazów emitowanych przez pojazdy obsługujące plac budowy. Zwiększy się hałas w związku z pracą maszyn i urządzeń. Jest to oddziaływanie krótkotrwałe, które zakończy się wraz ze sfinalizowaniem prac budowlanych. Zasięg takiego oddziaływania ma wymiar lokalny i słabą siłę oddziaływania, wynikającą głównie z faktu, że realizacja planowanych inwestycji będzie przebiegać stopniowo. Uciążliwości ustąpią wraz z zakończeniem prac budowlanych. Nie ocenia się oddziaływania na tym etapie jako znacząco negatywnego.

Oceny wpływu planowanego zagospodarowania przestrzennego na środowisko dokonano metodą opisową. Przyjęto trzy stopnie skali oceny:

- I. Oddziaływanie **negatywne**
- II. Oddziaływanie **pozytywne**
- III. Oddziaływanie **zmienne** (w pewnych przypadkach korzystne, w innych niekorzystne, jednak nie obojętne dla środowiska i krajobrazu)
- IV. **Brak oddziaływania** na komponent środowiska lub oddziaływanie bez znaczenia.

Dla oddziaływania negatywnego oraz pozytywnego wyodrębniono także:

1. siłę oddziaływań:
 - a) znaczące (silne)
 - b) przeciętne
 - c) słabe
2. sposób oddziaływania:
 - a) bezpośrednie
 - b) pośrednie
 - c) wtórne
 - d) skumulowane
3. czas oddziaływania:
 - a) krótkoterminowe
 - b) średnioterminowe
 - c) długoterminowe
 - d) stałe
 - e) chwilowe

[Tabela 8] Ocena wpływu planowanego zagospodarowania na środowisko i warunki równoważenia rozwoju

OBREB WSI CEREKWICA													
Lp.	Sposób zagospodarowania terenu	1			2				3				
		a	b	c	a	b	c	d	a	b	c	d	e
1	P/U	-	N	-	x	x	-	-	-	x	x	-	x
9	KDL	-	N	-	x	x	-	-	-	x	x	-	x
10	KDW	-	N	-	x	x	-	-	-	x	x	-	x

Legenda:

	P	oddziaływanie pozytywne
	N	oddziaływanie negatywne
	x	oddziaływanie występuje
	-	oddziaływanie nie występuje

Najważniejsze aspekty oceny oddziaływania planów miejscowych na środowisko są następujące:

Planowane jednostki funkcjonalno-przestrzenne będą oddziaływać długoterminowo i w sposób bezpośredni.

Zabudowa przemysłowo-usługowa, przy zastosowaniu zabezpieczeń minimalizujących w postaci sieci wodno-kanalizacyjnych oraz lekkich nośników energii cieplnej, może być źródłem nieznacznego oddziaływania na jakość wody i powietrza. Dla drogi (KDL, KDW) będą źródłem oddziaływania negatywnego – przeciętnego.

Możliwe negatywne oddziaływanie planowanego zagospodarowania na środowisko:

1. w zakresie oddziaływania na jakość powietrza:
 - a) emisja hałasu i zanieczyszczeń ze źródeł komunikacyjnych,
 - b) emisja hałasu i zanieczyszczeń z zakładów produkcyjnych;
2. w zakresie oddziaływania na ziemię:
 - a) utwardzenie i zabudowanie terenów biologicznie czynnych,
 - b) zanieczyszczenie wodami opadowymi,
 - c) w przypadku awarii szamba, np. rozszczelnienie: zanieczyszczenie gruntu ściekami;
3. w zakresie oddziaływania na jakość wód powierzchniowych i podziemnych:
 - a) zanieczyszczenie wodami opadowymi,
 - b) w przypadku awarii szamba, np. rozszczelnienie - zanieczyszczenie wód ściekami,
 - c) pobór wód do celów produkcyjnych;

4. w zakresie oddziaływania na zasoby przyrodnicze:
- a) zniszczenie istniejącej roślinności,
 - b) ingerencja w istniejący ekosystem.

2.1 PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE PLANÓW MIEJSCOWYCH NA ŚRODOWISKO

Generalnie, ograniczanie, a w konsekwencji zaburzenie prawidłowego przebiegu procesów przyrodniczych ma miejsce wszędzie tam, gdzie tereny aktywne biologicznie są wypierane na rzecz nowej zabudowy.

Do efektów antropogenizacji można zaliczyć:

- ograniczanie powierzchni biologicznie czynnej,
- niszczenie siedlisk roślinnych i małej fauny,
- zmiany w rzeźbie terenu
- ingerencja w stosunki wodne, a w konsekwencji przekształcenia istniejących ekosystemów.

W trakcie trwania budowy nastąpi wzrost stężenia zanieczyszczeń w powietrzu, szczególnie pyłów (podczas przemieszczania mas ziemi) oraz gazów emitowanych przez pojazdy obsługujące plac budowy. Zwiększy się hałas w związku z pracą maszyn i urządzeń. Jest to oddziaływanie krótkotrwałe, które zakończy się wraz ze sfinalizowaniem prac budowlanych. Zasięg takiego oddziaływania ma wymiar lokalny i słabą siłę oddziaływania, wynikającą głównie z faktu, że realizacja planowanych inwestycji będzie przebiegać stopniowo. Uciążliwości ustąpią wraz z zakończeniem prac budowlanych. Nie ocenia się oddziaływania na tym etapie jako znacząco negatywnego.

ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO PO ZREALIZOWANIU ZAPISÓW MPZP

P/U – zabudowa przemysłowa i usługowa

Na terenach o dominującej funkcji zabudowy obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, zabudowy usługowej mogą być lokalizowane usługi oraz obiekty produkcyjne. Sposób oddziaływania na środowisko jest znaczący i może stanowić źródło ujemnych oddziaływań. Zmiana zagospodarowania – z terenów niezabudowanych na tereny zabudowane, spowoduje zmiany w związku z trwałym przekształceniem i utwardzeniem powierzchni ziemi oraz zniszczeniem roślinności, jeśli taka występuje, pod budynkami i terenami komunikacji. Zmiana zagospodarowania przyczynić się może także do całkowitej lub częściowej zmiany kompozycji gatunków roślinności występującej na tych terenach. Nowa zabudowa to nowe „punkty” wytwarzania ścieków i odpadów oraz emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Oddziaływanie na środowisko ocenia się jako negatywne słabe: bezpośrednie, długoterminowe.

[Tabela 9] - Podsumowanie oceny siły i kierunku potencjalnych oddziaływań na środowisko planowanego w mpzp zagospodarowania

SIŁA ODDZIAŁYWAŃ		ISTOTNE	PRZECIĘTNE	SŁABE
KIERUNEK ODDZIAŁYWANIA	NEGATYWNE	Tereny P/U	Drogi publiczne klasy L	Drogi wewnętrzne KDW

Najważniejsze aspekty oceny oddziaływania projektów planów na środowisko są następujące:

Wszystkie planowane jednostki funkcjonalno-przestrzenne będą oddziaływać długoterminowo i w sposób bezpośredni. Tam, gdzie funkcjonowanie planowanego zagospodarowania przestrzennego wiązać się będzie ze znacznym wzmożeniem ruchu komunikacyjnego, istotnego znaczenia nabiera

również oddziaływanie pośrednie, w związku generowanym hałasem i emisją zanieczyszczeń komunikacyjnych.

W przeprowadzonej ocenie sposób zagospodarowania został zaliczony do oddziaływań negatywnych i sile przeciętnej. W planach przeznacza się część powierzchni terenów otwartych, biologicznie czynnych pod zabudowę, co rodzi niekorzystne zjawisko rozpraszania zabudowy, zaburzenia struktury krajobrazu oraz potęguje konflikty ekologiczne.

SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ MPZP DLA ŚRODOWISKA

Przy ocenie skutków oddziaływania planowanego zagospodarowania przestrzennego na środowisko, uwzględniono rozwiązania minimalizujące zaproponowane w Studium, przyjmując, że ich wdrożenie jest absolutnym minimum do tego, by projektowany sposób zagospodarowania mógł być zrealizowany.

Powietrze

Źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza:

- ogrzewanie budynków,
- procesy technologiczne w zakładach przemysłowo-usługowych (P/U),
- komunikacja drogowa (KDL, KDW).

Ocenia się, że stężenie zanieczyszczeń w powietrzu na skutek emisji spalin „komunikacyjnych” do powietrza nie będzie przekraczało dopuszczalnych norm poza zasięgiem głównych ciągów komunikacyjnych.

Woda

Sposób zagospodarowania terenu wpływa na zasoby i jakość wód. Głównymi źródłami zanieczyszczenia wody są:

- Tereny usługowe P/U
- Komunikacja drogowa

Ocenia się, że planowane zagospodarowanie przestrzenne wiąże się z powstaniem nowych punktowych źródeł wytwarzania ścieków komunalnych oraz przemysłowych oraz zanieczyszczonych wód deszczowych. Istnieje zagrożenie pogorszenia jakości wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwej gospodarki wodno-ściekowej.

Klimat akustyczny

Hałas stanowi jedno ze źródeł zanieczyszczenia środowiska, wzrastające w ostatnich latach w związku z rozwojem komunikacji, uprzemysłowieniem i postępującą urbanizacją. Odczuwany jest przez mieszkańców jako jeden z najbardziej uciążliwych czynników wpływających ujemnie na środowisko i samopoczucie.

Oddziaływania bezpośrednie: zajęcie powierzchni biologicznie czynnej, obniżenie zwierciadła wody gruntowej, zniszczenie istniejącej roślinności w zasięgu usytuowania nowych obiektów oraz dróg i parkingów.

Przekształcenie części powierzchni biologicznie może znacząco wpływać na zasoby przyrodnicze.

Wnioski z przeprowadzonej oceny oddziaływania planowanego zagospodarowania przestrzennego na środowisko

1. Realizacja ustaleń analizowanego planu miejscowego nie będzie miała negatywnego oddziaływania na obszary prawnie chronione, w tym obszary Natura 2000.

2. Realizacja ustaleń analizowanego planu miejscowego może powodować zmiany w ukształtowaniu terenu.
3. Realizacja ustaleń analizowanych planów miejscowych nie będzie powodować zużycia surowców naturalnych.
4. Analizując planowane zagospodarowanie przestrzenne z punktu widzenia możliwości oddziaływania na powietrze atmosferyczne, największe zagrożenie dla jego jakości przedstawiają istniejące drogi.

Projektowane w planie miejscowym rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne są zgodne z charakterem obecnego zagospodarowania gminy i nie wymagają przedstawiania rozwiązań alternatywnych.

Najważniejsze aspekty oceny oddziaływania planu miejscowego na środowisko są następujące:

Wszystkie planowane jednostki funkcjonalno-przestrzenne będą oddziaływać długoterminowo i w sposób bezpośredni.

Funkcjonowanie planowanego zagospodarowania przestrzennego wiązać się będzie ze wzmożeniem ruchu komunikacyjnego.

Zabudowa przemysłowo-usługowa, przy zastosowaniu zabezpieczeń minimalizujących w postaci sieci wodno-kanalizacyjnych oraz lekkich nośników energii cieplnej, jest źródłem nieznacznego oddziaływania na jakość wody i powietrza.

Drogi (KDL, KDW) będą źródłem oddziaływania negatywnego – przeciętnego.

OCENA OCHRONY ZASOBÓW PRZYRODNICZYCH

Oprócz obiektów objętych ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody, wymienionych w rozdziale 2, w gminie Trzebnica występują także obszary, które podlegają zachowaniu i ochronie zgodnie z przepisami odrębnymi. Są to: krajobraz, użytki zielone, grunty orne, lasy i parki, wody powierzchniowe i podziemne.

Wnioski z przeprowadzonej oceny oddziaływania planowanego zagospodarowania przestrzennego na środowisko:

1. Wśród proponowanego zagospodarowania przestrzennego nie występują takie, które powodowałyby oddziaływanie **niekorzystne - bardzo silne**.
2. Tereny z przewagą skoncentrowanej aktywności gospodarczej P/U występują na obszarze planu miejscowego.
3. Tereny zabudowy przemysłowo-usługowej nie będą stanowiły zagrożenia dla jakości środowiska, pod warunkiem wcześniejszego zapewnienia uzbrojenia terenu w urządzenia wodno-kanalizacyjne oraz zastosowania do ogrzewania niskoemisyjnych nośników ciepła.
4. Jakość powietrza w gminie nie pogorszy się w wyniku realizacji ustaleń mpzp pod warunkiem spełnienia wymogów technologicznych odnośnie kontroli i ochrony przed ponadnormatywną emisją substancji i hałasu z zakładów produkcyjnych i usługowych oraz zastosowania do ogrzewania paliw niskoemisyjnych.

2.2 ODZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE

Realizacja zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego nie będzie powodować oddziaływania transgranicznego.

2.3 WPŁYW USTALEŃ PLANÓW MIEJSCOWYCH NA OBSZARY NATURA 2000

Planowane zagospodarowanie przestrzenne nie wpłynie na obszary Natura 2000 oraz na pozostałe obszary chronione, gdyż takie obszary **nie występują bezpośrednio, ale w znacznej odległości od terenów objętych planami miejscowymi**. Ocenia się, że planowane zagospodarowanie nie będzie

miało znacząco negatywnego oddziaływania na przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000 oraz pozostałych obszarów chronionych ze względu na to iż nie występuje bezpośrednio na obszarze Natura 2000 czy innych chronionych obszarów.

VI. ETAP - OGRANICZANIE NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MONITORING

1. ŚRODKI ZAPOBIEGANIA NEGATYWNYM SKUTKOM REALIZACJI PLANU MIEJSCOWEGO, ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Całkowite zapobieżenie powstawania negatywnych skutków w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego jest niemożliwe. W punkcie tym zostaną zatem przedstawione propozycje sposobów wyłącznie ograniczania czy złagodzenia ujemnego oddziaływania, ewentualnie zrekompensowania poniesionych strat w środowisku.

Na podstawie niniejszej analizy ustaleń planu miejscowego wskazano, iż negatywne oddziaływanie na środowisko będzie się ujawniać przede wszystkim na etapie budowy poszczególnych instalacji. W wyniku tych działań zachodzić będą krótkotrwałe lub chwilowe negatywne oddziaływania. Ich efektem mogą stać się takie przekształcenia środowiska, które spowodują pogorszenie się niektórych jego elementów. Prowadzenie robót budowlanych powinno odbywać się tak, by ograniczać ujemne oddziaływanie na środowisko – przez właściwą gospodarkę odpadami w trakcie robót, zabezpieczenie obszaru sąsiedniego, możliwie jak największe ograniczenie terenu prowadzonych prac, itp.

W przypadku gdy ujemne oddziaływanie na środowisko jest nie do uniknięcia, konieczna będzie kompensacja przyrodnicza. np. gdy w miejscu planowanej inwestycji nieunikniona jest wycinka drzew kompensacją będzie wykonanie nasadzeń drzew o odpowiedniej wartości w innym miejscu.

Poniżej przedstawiono propozycje wyłącznie ograniczania czy złagodzenia ujemnego oddziaływania, ewentualnie zrekompensowania poniesionych strat w środowisku.

Dla terenów usług (P/U):

- wyeliminowanie emisji gazów do powietrza,
- likwidacja niekontrolowanych odprowadzeń nieoczyszczonych ścieków do cieków powierzchniowych i do ziemi,
- uzbrojenie terenu w kanalizację sanitarną,
- ochrona terenów przed ponadnormatywnym stężeniem zanieczyszczeń i hałasem bezpośrednim i pośrednio wywoływanym w związku z prowadzoną działalnością,
- unikanie lokalizacji w pobliżu obszarów przyrodniczo cennych.

Dla terenów dróg publicznych KDL:

- ochrona wód i gruntu przed infiltracją zanieczyszczonych wód opadowych poprzez zastosowanie urządzeń infrastrukturalnych.

Dla terenów dróg niepublicznych KDW:

- ochrona wód i gruntu przed infiltracją zanieczyszczonych wód opadowych poprzez zastosowanie urządzeń infrastrukturalnych.

Ze względu na dobór szczegółowych zadań związanych z ochroną środowiska w gminie Trzebnica nie przewiduje się alternatywnych przedsięwzięć. Założenia nowego Programu Ochrony Środowiska są konkretne i obejmują wyłącznie priorytetowe zagadnienia możliwości ochrony i kształtowania środowiska na terenie gminy Trzebnica.

2. PROPONOWANE METODY MONITOROWANIA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA REALIZACJI USTALEŃ PLANÓW MIEJSCOWYCH

Państwowy Monitoring Środowiska – system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania wyników badań i oceny elementów środowiska. Celem PMŚ jest systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymania standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów,
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

PMŚ został utworzony na mocy ustawy z dnia 20 lipca 1991 roku o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 77, poz. 335 z późn. zm.). Koordynatorem PMŚ jest Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

Monitoring to narzędzie do oceny zmian zachodzących w środowisku na przestrzeni czasu, wynikających z realizacji kierunków zagospodarowania przestrzennego. Wybierając wskaźniki do analizy skutków realizacji ustaleń Studium należy wziąć pod uwagę dostępność danych które warto poddać ocenie. Jako jednostkę czasu do przeprowadzania analiz proponuje się przyjąć odstęp jednego roku.

Harmonogram prowadzonych badań monitoringowych powinien być elastyczny i modyfikowalny w czasie. Powinien podlegać bieżącym weryfikacjom w sytuacjach zidentyfikowania dodatkowych nieoczekiwanych efektów. Należy wziąć pod uwagę, że nieprzewidziane okoliczności mogą stwarzać konieczność poszerzenia listy standardowych parametrów monitoringu, miejsca (zasięgu) i przedmiotu monitoringu oraz listy komponentów środowiska podlegających monitoringowi.⁸

VII. STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko umożliwi wczesną identyfikację zagrożeń mogących wystąpić w środowisku, w wyniku planowanego zagospodarowania przestrzennego. Celem Prognozy jest ocena skutków realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko oraz na cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000. Wykonywana jest na podstawie Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, i zgodnie z zakresem określonym w cytowanej Ustawie.

Niniejsza Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono dla mpzp we wsi Ujeździec Mały i Ujeździec Wielki.

Dokument Prognozy został podzielony na kilka etapów.

W pierwszej części dokonano diagnozy stanu środowiska całej gminy Trzebnica.

W drugiej części Prognozy dokonano charakterystyki planowanego zagospodarowania przestrzennego oraz oceny ustaleń zawartych w projekcie analizowanego mpzp.

W trzeciej części dokonano oceny oddziaływania na środowisko oraz możliwych skutków realizacji mpzp na środowisko oraz obszary objęte ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody. Ocenie poddano także spójność zapisów analizowanych mpzp z dokumentami programowymi szczebla regionalnego i lokalnego w zakresie ochrony środowiska. Analiza porównawcza wykazała, że większość zapisów określonych w dokumentach programowych została uwzględniona w zapisach analizowanych planów miejscowych.

⁸ Załącznik nr 2 do Strategii Rozwoju Transportu do 2020 roku (z perspektywą do 2030 roku)

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmujący obszary dla terenu we wsi Ujeździec wielki i Ujeździec Mały przewidziano zmianę przeznaczenia części gruntów rolnych na cele nierolnicze, głównie na zabudowę Przemysłowo-usługową. Zabudowa przemysłowo-usługowa, przy zastosowaniu przewidzianych w planie miejscowym zabezpieczeń minimalizujących w postaci sieci wodno-kanalizacyjnych oraz lekkich nośników energii cieplnej, jest źródłem nieznacznego oddziaływania na jakość wody i powietrza. Pozostałe drogi (KDL, KDW) będą źródłem oddziaływania negatywnego – przeciętnego.

Obszary opracowania nie są położone w granicach obszarów chronionych wymienionych w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz.1220 z późn. zm.), w tym na obszarze Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Na ww. obszarach nie występują też stanowiska chronionych roślin, zwierząt i grzybów. Na obszarze planu nie stwierdzono występowania chronionych siedlisk przyrodniczych.

Zmiany w krajobrazie mogą mieć negatywny charakter w stosunku do stanu istniejącego. Poszerzenie obecnych funkcji o nowe, o tym samym charakterze, nie spowoduje niekorzystnych zmian w krajobrazie, nie będzie miało również niekorzystnego wpływu na istniejące formy ochrony przyrody (pomniki przyrody). Zmiany w zagospodarowaniu nie spowodują istotnego dysonansu w krajobrazie.

W powyższym opracowaniu dokonano też oceny sformułowanej w planie miejscowym zapisów w zakresie ochrony środowiska oraz zagospodarowania przestrzennego. W ocenie ogólnej stwierdzić należy, iż przedmiotowy plan miejscowy odnosi się do kwestii ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w zakresie zapewnienia odpowiedniej infrastruktury technicznej. Wśród zapisów planu miejscowego zostały zaproponowane rozwiązania eliminujące istniejące i spodziewane konflikty przestrzenne i środowiskowe, wynikające z realizacji nowych inwestycji.

Ocenia się, że projekt analizowanego planu miejscowego został opracowany kompleksowo i zawierają najistotniejsze rozwiązania z zakresu ochrony przed możliwym pogorszeniem jakości środowiska wodnego, akustycznego, przyrodniczego oraz jakości powietrza i gleby.

Dla planowanego zagospodarowania przestrzennego nie ma potrzeby przedstawiania rozwiązań alternatywnych.

Realizacja analizowanego planu miejscowego nie będzie powodować oddziaływania transgranicznego.

W ostatnim etapie Prognozy wskazane zostały propozycje monitorowania skutków realizacji ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko i ekorozwój. Należy podkreślić, iż zastosowanie zaproponowanych rozwiązań jest możliwe tylko w przypadku kompleksowej realizacji ustaleń planu miejscowego zgodnego ze Studium. Przyszłe możliwe skutki w środowisku, wynikające z realizacji planowanego zagospodarowania przestrzennego, powinny podlegać okresowej kontroli, oceniającej kierunek i skalę zmian zachodzących w środowisku.